

การลำดับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “ที่ปักใจ”

EDITING FOR DRAMA SHORT FILM “WATCH OVER ME”

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์ และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะ และการออกแบบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การลำดับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “ที่פקใจ”
นักศึกษา	สรณสิริ คงทอง
รหัสประจำตัว	62020328
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์งามนิส เหมาชฎากร

()

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่ 25 เดือน พ.ค. พ.ศ. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “ที่פקใจ” EDITING FOR DRAMA SHORT FILM “WATCH OVER ME”
นักศึกษา	สรณสิริ คงทอง
รหัสประจำตัว	62020328
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	ภาพยนตร์ และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้สร้างขึ้นจากความสนใจส่วนตัวจากตัวข้าพเจ้า ในการลำดับภาพของภาพยนตร์ ข้าพเจ้าจึงได้นำแนวคิดตรงนี้มาประกอบการทำภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง WATCH OVER ME โดยข้าพเจ้าเองนั้นได้รับแรงบันดาลใจมาจากการดูภาพยนตร์ต่าง ๆ ที่ซึ้งอารมณ์ และ ความรู้สึกของข้าพเจ้าให้มีอารมณ์ร่วม และ ติดตามภาพยนตร์นั้น ๆ ไม่ว่าจะ เป็น ความสุข ความเศร้า ความโกรธ และอื่น ๆ มันทำให้ข้าพเจ้าอยากเรียนรู้กระบวนการที่ลึกซึ้งของการลำดับภาพยนตร์ ข้าพเจ้าหวังว่าการลำดับภาพยนตร์ของข้าพเจ้า จะทำให้มันสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกนั้นให้เข้าไปถึงผู้ชมให้ได้ตามที่เป้าหมายไว้ได้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ให้คำปรึกษา แนะนำ และให้การช่วยเหลือในการทำศิลปินพจน์ รวมถึงสอนวิธีการทำงานที่ดีทำให้ผู้วิจัยรู้จักพัฒนาตนเองในด้านการงานให้ดียิ่งขึ้น

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบศิลปินพจน์ที่ให้คำแนะนำและแนวทางในการปรับปรุงศิลปินพจน์ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ขอขอบคุณคณะอาจารย์ คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่าน ที่สั่งสอนวิชาความรู้ ถ่ายทอดประสบการณ์ต่าง ๆ และผู้วิจัยได้นำความรู้เหล่านั้นมาใช้ในการทำวิจัยนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ น้อง ๆ ในทุกภาคส่วนที่ให้ความช่วยเหลือในหลายด้าน ทั้งการเริ่มกระบวนการคิด กระบวนการถ่ายทำ และกระบวนการหลังการถ่ายทำ และในทุกกระบวนการสร้างที่ทำให้เกิดผลงานชิ้นนี้ขึ้น

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ให้ใช้สถานที่ถ่ายทำ อุปกรณ์การถ่ายทำ ทั้งด้านภาพ และการอัดเสียง

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้ที่ให้การสนับสนุนทางด้านจิตใจ ที่ทำให้ศิลปินพจน์นี้ผ่านไปได้ ด้วยดี ขอขอบพระคุณบิดามารดาที่เคารพและบุคคลที่ข้าพเจ้ารัก

สรณสิริ คงทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย_____	i
กิตติกรรมประกาศ_____	iii
สารบัญ_____	iv
สารบัญรูป_____	vii
บทที่ 1 บทนำ_____	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ_____	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ_____	1
1.3 ขอบเขตโครงการ_____	1
1.4 ลักษณะโครงการ_____	2
1.5 แนวทางบรรลุเป้าหมาย_____	2
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ_____	2
บทที่ 2 การค้นคว้าและการวิเคราะห์ข้อมูล_____	3
2.1 ศึกษาข้อมูลส่วนเนื้อหาภาพยนตร์_____	3
2.2 ศึกษาเทคนิคการตัดต่อลำดับภาพยนตร์_____	4
2.3. ศึกษาภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาที่จะมาอ้างอิง_____	9
2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล_____	11

บทที่ 3 การถ่ายทำภาพยนตร์	12
3.1 ประเด็นของเรื่อง Theme	12
3.2 ประโยคขาย Log line	12
3.3 โครงเรื่องย่อ (Plot)	12
3.4 โครงเรื่องขยาย (Treatment)	12
3.5 บทภาพยนตร์ (Screenplay)	15
บทที่ 4 การเตรียมการก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์	39
4.1 การคัดเลือกนักแสดง (Casting)	39
4.2 Storyboard	42
4.3 Location	45
4.4 Block Shot	47
4.5 เตรียมอุปกรณ์	49
4.6 ขั้นตอนการเล่าเรื่อง (Screen Test)	50
4.7 ขั้นตอนการตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut)	51
4.8 ขั้นตอนการตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Fine Cut)	52
บทที่ 5 การถ่ายทำภาพยนตร์	54
5.1 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 18 มกราคม 2566	54
5.2 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 19 มกราคม 2566	54
5.3 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2566	54
5.4 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2566	54

บทที่ 6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	55
6.1	งานลำดับภาพแบบหยาบ	55
6.2	คุยถึงแนวคิดและอารมณ์กับผู้กำกับ	56
6.3	Double head กับผู้กำกับ ในงานลำดับภาพแบบละเอียด	56
6.4	ขั้นตอนการตัดต่อแบบสมบูรณ์	57
บทที่ 7	บทสรุป และข้อเสนอแนะ	58
7.1	ปัญหาการเตรียมการถ่ายทำ	58
7.2	ปัญหาการถ่ายทำ	59
7.3	ปัญหาหลังการถ่ายทำ / การตัดต่อในการแก้ปัญหา	59
7.4	สิ่งที่ต้องคำนึงถึง	59
7.5	ข้อเสนอแนะ	60
ภาคผนวก		61
ก	เบื้องหลังการถ่ายทำ	61
ข	สื่อสิ่งพิมพ์ภาพยนตร์	64
ค	การนำเสนอ	66
บรรณานุกรม		71
ประวัติผู้เขียน		72

สารบัญรูป

	หน้า
บทที่ 2 การค้นคว้าและการวิเคราะห์ข้อมูล _____	3
ภาพที่ 2.1. ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Where we belong _____	9
ภาพที่ 2.2 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง House of Hummingbird _____	10
บทที่ 4 การเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ _____	39
ภาพที่ 4.1 ภาพการจัดการฟุตเทจ เสียง และส่วนเสริมต่าง ๆ _____	41
ภาพที่ 4.2 การลำดับภาพ 2 นักแสดงในวัน Casting _____	42
ภาพที่ 4.3 Storyboard ภาพรวมของภาพยนตร์ทั้งเรื่อง _____	44
ภาพที่ 4.4 Storyboard Screen Test – Scene 24-26 _____	44
ภาพที่ 4.5 ภาพสถานที่ถ่ายทำ วัดอุทัยธรรมาราม _____	45
ภาพที่ 4.6 ภาพสถานที่ถ่ายทำ โรงพยาบาลสิรินธร _____	45
ภาพที่ 4.7 ภาพสถานที่ถ่ายทำ สถานีตำรวจนครบาลลาดกระบัง _____	46
ภาพที่ 4.8 ภาพสถานที่ถ่ายทำ สำนักงานเขตลาดกระบัง _____	46
ภาพที่ 4.9 หนังสือติดต่อขอใช้สถานที่ในการถ่ายทำภาพยนตร์ _____	47
ภาพที่ 4.10 Block Shot Screen Test _____	48
ภาพที่ 4.11 รูปภาพอุปกรณ์สำหรับการตัดต่อในโปรตักชั่น _____	49
ภาพที่ 4.12 ภาพการจัดการฟุตเทจ เสียง และส่วนเสริมต่าง ๆ _____	50
ภาพที่ 4.13 ภาพการจัดการฟุตเทจ เสียง และส่วนเสริมต่าง ๆ _____	51
ภาพที่ 4.14 ภาพมุมการตัดต่อใน Adobe Premiere Pro / ภาพมุมการตัดต่อแบบหยาบ _____	51
ภาพที่ 4.15 ภาพขั้นตอนการตัดต่อแบบสมบูรณ์ _____	52
ภาพที่ 4.16 ภาพการตัดต่อแบบสมบูรณ์ _____	53

บทที่ 6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	55
ภาพที่ 6.1 ภาพขั้นตอนการตัดต่อแบบสมบูรณ	55
ภาพที่ 6.2 ภาพฟุตเทจขณะ Double head กับผู้กำกับ	56
ภาพที่ 6.3 ภาพกระบวนการตัดต่อแบบสมบูรณ	57

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ศิลปะฉบับนี้สร้างขึ้นจากความสนใจส่วนตัวของข้าพเจ้าในการลำดับภาพยนตร์ ด้วยความสนใจในศาสตร์ของการลำดับภาพในภาพยนตร์ทำให้ข้าพเจ้าอยากศึกษา

การลำดับภาพยนตร์ให้ผู้ชมนั้นเหมือนกับการบังคับอารมณ์ผู้ชม จะเป็นความสุข ความเศร้า ความเหงา ฯลฯ การตัดต่อก็ร้อยจุดของอารมณ์ต่าง ๆ ให้มันเป็นเส้น แล้วเรียบเรียงให้มันสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกนั้นให้เข้าไปถึงผู้ชมตามที่เป้าหมายไว้ และก็ยังขึ้นอยู่กับผู้กำกับอีกเช่นกันว่า อยากเล่าด้วยความรู้สึกอย่างไร ทำมันด้วยความรู้สึกไหน เพราะเราในฐานะคนตัดต่อมีหน้าที่แปลงสารตรงนั้นให้อยู่ในภาพยนตร์ที่เราตัด ภาพยนตร์สั้นเรื่อง WATCH OVER ME ที่ค่อนข้างมีหลากหลายอารมณ์จึงทำให้ข้าพเจ้าสนใจศึกษาโครงสร้าง ทฤษฎีการลำดับภาพต่าง ๆ เพื่อให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมาอย่างสมบูรณ์

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อศึกษาการลำดับภาพในภาพยนตร์สั้น

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวความคิดการลำดับภาพด้วยเทคนิคต่างๆเพื่อสร้างความรู้สึให้แก่ผู้ชม

1.2.3 เพื่อให้การลำดับภาพเพื่อสร้างอารมณ์ในรูปแบบต่างๆ สร้างอารมณ์ให้สอดคล้องกับภาพยนตร์สั้น

1.3 ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์สั้นความยาวไม่เกิน 30 นาทีถ่ายทำและลำดับภาพด้วยระบบดิจิทัลในอัตราส่วน 1.85:1 ความละเอียด 4k ระบบเสียง surround 5.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ลักษณะโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต (Drama) ว่าด้วยการพยายามเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างลูกสาวกับพ่อ

1.5 แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1.5.1 Pre-Production

1.5.1.1 ค้นหาและศึกษาข้อมูลทฤษฎีการลำดับภาพในวิธีต่าง ๆ

1.5.1.2 ค้นหา References สไตล์การลำดับภาพภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับภาพยนตร์สั้น

1.5.2 Production

1.5.2.1 เตรียมอุปกรณ์สำหรับการ Edit on Set หรือเก็บไฟล์เพื่อตรวจสอบความเรียบร้อย

1.5.3 Post-production

1.5.3.1 ลำดับภาพในภาพยนตร์ WATCH OVER ME

1.5.3.2. การใช้เอฟเฟคต่าง ๆ ของภาพยนตร์สั้น

1.5.3.4 Final Draft ภาพยนตร์สั้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.เข้าใจกระบวนการลำดับภาพในภาพยนตร์สั้น
- 2.สามารถดึงให้ผู้ชมให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับสถานที่และสถานการณ์ในภาพยนตร์
- 3.การลำดับภาพยนตร์สามารถสร้างอารมณ์ให้สอดคล้องกับภาพยนตร์สั้นได้

บทที่ 2

การค้นคว้าและการวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าข้อมูล

ในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “WATCH OVER ME” ผู้จัดทำได้เริ่มต้นจากการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการค้นคว้าออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลส่วนเนื้อหาภาพยนตร์

2.1.1 ศึกษาลักษณะภาพยนตร์แนวชีวิต

2.2 ศึกษาเทคนิคการตัดต่อลำดับภาพยนตร์

2.2.1 ศึกษาทฤษฎีการตัดต่อ การตัดต่อหรือการลำดับภาพ

2.2.2 รูปแบบในการตัดต่อภาพยนตร์

2.2.3 กฎ 6 ข้อ ของการลำดับภาพ โดย Walter Murch

2.3 ศึกษาภาพยนตร์ตัวอย่างที่นำมาอ้างอิงในการลำดับภาพของภาพยนตร์

2.3.1 ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง Where we belong

2.3.2 ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง House of Hummingbird

2.4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ศึกษาวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1.1 ลักษณะภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์ชีวิต (Drama Film) จำเป็นที่จะต้องมีส่วนผสมอยู่ในหนังทุกแนว เพราะความเป็น Dramatic นี้เองที่เป็นสิ่งที่ทำให้ตัวละครมีแรงผลักดันที่เด่นชัดและเชื่อถือได้ มันคือเรื่องของความเป็นพื้นฐานแรกเริ่มของทุก Genre และเมื่อตัดแนวทางฉาบหน้าทั้งหมดออกไป สิ่งที่ยังเหลืออยู่ในหนังคือความเป็น Drama นี้เอง หนังในแนวทางนี้จะว่าด้วยเรื่องการได้เรียนรู้ชีวิต เป็นหนังที่จะเน้น Theme ที่เด่นชัดกว่าแนวทางอื่น ๆ เพราะสุดท้ายแล้วคนดูและตัวละครจะมีบทเรียนบางอย่างที่ได้เรียนรู้อย่างเด่นชัดเป็นผลลัพธ์ในตอนจบของภาพยนตร์

จุดเด่นที่ต้องมีในหนังแนวทางนี้คือความเข้มข้นของตัวละคร ความต้องการภายนอก ภายใน เพื่อนำพาไปสู่การไขว่คว้าและจบลงที่การเรียนรู้ หรือจบที่อาการตาสว่าง หรือจบที่ไม่ได้เรียนรู้ แต่พบจุดจบที่จะทำให้คนดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้เรียนรู้ หนึ่งจะเดินเรื่องด้วยความต้องการ เป้าหมาย และความขัดแย้ง โดยเฉพาะส่วนความขัดแย้งนี้ระดมกันมา ทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้เกิดกลไกที่เด่นชัดในหนึ่งแนวทางนี้นั้นคือการสร้างความตึงเครียดให้กับคนดู โดยทั้งหมดนี้เป็นลักษณะสำคัญของภาพยนตร์แนวชีวิต

2.2 ศึกษาเทคนิคการตัดต่อลำดับภาพยนตร์

2.2.1 ทฤษฎีการตัดต่อ การตัดต่อหรือการลำดับภาพ

การตัดต่อคือการนำเสนองานหลายภาพมาประกอบกันให้เป็นเรื่องราว โดยการนำรายละเอียดของภาพ และเหตุการณ์ที่สำคัญที่ได้บันทึกไว้หลาย ๆ ภาพมาทำการเลือกสรรภาพใหม่เพื่อเรียงลำดับภาพให้ได้เนื้อหาตาม บทภาพยนตร์ แต่ละภาพที่นำมาลำดับไม่จำเป็นต้องสำคัญเท่ากันทุกภาพ ความสำคัญอาจจะลดหลั่นลงไปตาม เนื้อหา ภาพบางภาพเป็นหัวใจของการเกิดของเหตุการณ์ แต่บางภาพอาจเป็นเพียงส่วนประกอบ การตัดต่อภาพ แต่ละครั้งจะทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกถูกระตุ้นตามจังหวะ

การตัดต่อลำดับภาพ หมายถึง การเปลี่ยนภาพและเสียงจากหนึ่งช็อตไปยังช็อตต่อไป โดยมีความต่อเนื่อง เรียงลำดับของเรื่องราว ไม่มีการกระโดดหรืออริยาบถซ้ำซ้อน รักษาคุณภาพของภาพ และเสียงให้กลมกลืนกันโดยตลอด โดยใช้เทคนิคการตัดต่อ ให้ภาพและเสียงมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน และมีความสำคัญต่อกระบวนการผลิต ภาพยนตร์ในด้านต่างๆ

2.2.2 รูปแบบในการตัดต่อภาพยนตร์

เป็นการตัดต่อที่ใช้กับภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวต่อเนื่องกัน จากช็อตหนึ่งไปสู่อีกช็อตหนึ่งหรือจากฉากหนึ่ง ไปสู่อีกฉากหนึ่ง โดยเรียงภาพตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ จะไม่มีภาพอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับ เหตุการณ์นั้นเข้ามาคั่นเลย การตัดต่อลำดับภาพแบบนี้ทำให้คนดูรู้สึกเหมือนว่าการแสดง หรือเหตุการณ์บน จอภาพยนตร์ดำเนินไปอย่างเป็นลำดับไม่มีขาดตอน ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว การถ่ายทำภาพยนตร์จะเลือกที่ บันทึกภาพเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

รูปแบบการตัดต่อ (Type of Film Editing) การตัดต่อ มีวิธีการและหลักการหลายรูปแบบ จากการศึกษา ค้นคว้าของผู้วิจัยสามารถ แบ่งออกได้ 5 ประเภท คือ การตัดต่อแบบต่อเนื่อง แบบประกอบคำบรรยาย แบบ คู่ขนาน แบบไดนามิก และแบบมองทาจ

1.การตัดต่อแบบต่อเนื่อง (Continuity)

การตัดต่อลำดับภาพแบบ Continuity คือการตัดต่อเพื่อความต่อเนื่องทางภาพและเสียงมัก ใช้ในการร้อย เรียงซีน 1 ซีน เข้าด้วยกัน โดยจะเป็นการเชื่อมภาพ เพื่อความต่อเนื่องทางเวลาหรือความต่อเนื่องทางกายภาพก็

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วแต่ ด้วยธรรมชาติของภาพที่ได้มาจากกระบวนการถ่ายทำ ซึ่งเราถ่ายมาทีละภาพนั้นไม่มีความต่อเนื่องแต่อย่างใด การตัดต่อแบบนี้จึงเป็นหลักการทางเทคนิคคร่าว ๆ ดังนี้

1.1 Establishing Shot คือ ภาพเปิดฉากเรามักเลือกภาพที่แนะนำสถานที่ หรือ สถานการณ์โดยรวมของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในซีนนั้นๆ

1.2 Reverse Shot คือการตัดต่อด้วยการสลับภาพ 2 มุมมองของเหตุการณ์ ๆ เดียวกันเนื่องด้วยการแข่งภาพ ๆ หนึ่งไวยาวนานเกินไปอาจทำความเบื่อหน่ายแก่ผู้ชม หรือไม่เหมาะสมกับอารมณ์หรือการเล่าเรื่องของซีน

1.3 Cutting on Action ในการเชื่อมภาพที่มีความต่อเนื่องกันแต่ถ่ายจากต่างมุม หรือขนาดภาพ เรามักจะเชื่อมภาพตรงจุดที่มีการกระทำหรือความเคลื่อนไหวที่มีนัยสำคัญ เพื่อใช้ความเคลื่อนไหวนั้นดึงความสนใจของผู้ชมจนเกิดเป็นความรู้สึกต่อเนื่องไม่รู้สึกรู้ว่ามีการตัดภาพ

1.4 Eyeline Match ในการตัดแบบ Reverse Shot นั้นในกรณีที่เป็นการตัด สลับไปเป็นภาพแทนสายตา หรือภาพข้ามไหล่

2. การตัดต่อแบบประกอบคำบรรยาย (Compilation)

การตัดต่อแบบเรียบ เป็นการตัดต่อและลำดับภาพที่ไม่ได้คำนึงถึงความต่อเนื่องของแอกชั่นนักแสดง มักนิยมใช้ในภาพยนตร์ข่าว หรือภาพยนตร์สารคดี ซึ่งภาพหรือข้อต่อต่าง ๆ จะถูกนำมาเรียงร้อยเข้าด้วยกันโดยใช้คำบรรยาย เพื่อการสร้างความต่อเนื่อง รวมทั้งการใช้เสียงดนตรีหรือเสียงประกอบต่าง ๆ มาประกอบ เชื่อมโยงกันในภาพยนตร์บันเทิงมักจะเห็นในบางส่วน เช่น ในการบอกเล่าเหตุการณ์ ต่าง ๆ ในช่วงเปิดเรื่อง หรือเสริมเรื่องราวในบางช่วง เป็นต้น

3. การตัดต่อลำดับภาพแบบคู่ขนาน (Parallel Editing)

การตัดต่อลำดับภาพแบบคู่ขนาน (Parallel Editing) หมายถึง การตัดต่อโดยนำเหตุการณ์มากกว่า 1 เหตุการณ์มาเชื่อมต่อกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความตื่นเต้น ระทึกใจ หรือ อาจเป็นการเปรียบเทียบสิ่งที่ขัดแย้งกัน หรือใช้เพื่ออุปมาอุปมัยภาพเหตุการณ์ที่มีเนื้อหาหรืออารมณ์ที่เชื่อมโยงกัน สิ่งที่น่าสังเกตสำหรับการตัดต่อแบบนี้คือ เหตุการณ์ที่นำมาตัดสลับกันนั้นต้องถูกให้ความสำคัญเท่า ๆ กัน ไม่ใช่เป็นเพียงการแทรกภาพหรือข้อต่อหนึ่งเข้ามาเพื่อคั่นเวลาเท่านั้น

4. การตัดต่อลำดับภาพแบบไดนามิก (Dynamic)

เป็นการตัดต่อจากข้อตหนึ่งไปยังอีกข้อตหนึ่งอย่างรวดเร็ว เพื่อเปลี่ยนการกระทำเปลี่ยนความต่อเนื่อง และเปลี่ยนอารมณ์ของผู้ชม โดยยังคงความต่อเนื่องของเรื่องราวหรือเหตุการณ์ ไว้ระดับหนึ่ง แต่มักจะมีการข้ามเวลาและพื้นที่อย่างทันทีทันใด เป็นการเพิ่มระดับความสนใจ และ ความรู้สึกมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ของผู้ชม

5. การตัดต่อแบบมองทาจ (Montage)

คำว่า มองทาจ (Montage) มีความหมายที่เทียบเท่ากับคำว่า Editing หรือการตัดต่อ โดยทั่วไป Montage มีรากศัพท์มาจากคำว่า Montage ในภาษาอังกฤษ แปลว่า การเพิ่มขึ้น หรือการก่อตัว

Montage หมายถึง การนำข้อต (Shot) ที่ไม่เกี่ยวข้องกันมาร้อยต่อกันและเกิดเป็นความหมายใหม่ขึ้น เป็นการตัดต่อที่ถือว่าผู้ตัดต่อมีบทบาทในการสร้างความหมายแทนที่ผู้กำกับ

มองทาจ ซีควเอนซ์ (Montage Sequence) คือ ข้อตที่ร้อยต่อกันเป็นชุดมักใช้เพื่อช่วยเล่าเรื่องในหนังโดยจะทำให้ผู้ชมเข้าใจเหตุการณ์หรือเรื่องราวของตัวละครภายในเวลาอันรวดเร็ว (เมื่อเทียบกับเวลาจริงในภาพยนตร์) บางครั้งมีใส่ดนตรีหรือเพลงประกอบที่มีความหมายสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการจะเล่าเข้าไปด้วย

2.2.3 กฎ 6 ข้อ ของการลำดับภาพ โดย Walter Murch

Walter Murch เป็นนักลำดับภาพ และนักออกแบบเสียงชื่อดังชาวอเมริกัน และยังเป็นนักเขียนผู้คิดค้นทฤษฎีการตัดต่อสำคัญที่มีอิทธิพลกับวงการ Editor ทั่วโลก

ผลงานลำดับภาพเด่น ๆ ของ Walter Murch ได้แก่ The Godfather, Apocalypse Now, The English Patient, The Talented Mr. Ripley

จากหนังสือ 'In the Blink of an Eye' ที่ถูกเขียนโดย Walter Murch ศาสตราจารย์แห่งวงการ Editor ผู้ที่เปรียบเสมือนอาจารย์ของ Editor ทั่วโลก ได้มีบทหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ว่าด้วยเรื่อง 'กฎ 6 ข้อ' (The Rule of Six) บทความนี้ "ลำดับภาพ" จะมาเขียนอธิบายถึง The Rule of Six เป็น 6 องค์ประกอบ ที่จะช่วยทำให้การตัดต่อให้ออกมาดีที่สุดใน

โดยที่ Walter Murch ได้แบ่งสัดส่วนความสำคัญของทั้ง 6 องค์ประกอบดังนี้

- Emotion (อารมณ์ความรู้สึก) 51%
- Story (การเล่าเรื่อง) 23%
- Rhythm (จังหวะ) 10%
- Eye trace (การกำหนดสายตาของผู้ชม) 7 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-Two Dimensional Plane of Screen (กฎ 180 องศา) 5%

-Three Dimensional Space (พื้นที่ทางกายภาพในฉาก) 4%

อ้างอิงจากหนังสือ 'In the Blink of an Eye' ที่ถูกเขียนโดย Walter Murch เกี่ยวกับสัดส่วนทั้ง 6 องค์ประกอบ Murch ไม่เชื่อว่ากฎทั้งหมดนี้จะสามารถหรือควรนำมาใช้ได้หมดในครั้งเดียว จากการศึกษาแนะนำให้เป็นเกณฑ์พื้นฐานแนวคิดสำหรับการลำดับภาพของภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นมือใหม่หรือมืออาชีพก็น่าจะนำไปปรับใช้กับงานของตัวเอง โดยจะมีดังนี้

Emotion (อารมณ์ความรู้สึก) 51%

เลือกให้ความสำคัญกับอารมณ์ความรู้สึกในภาพยนตร์สำคัญที่สุดทุกอย่างๆ ที่ดีสำหรับการทำความเข้าใจนี่คือถามตัวเองว่า “การตัดนี้จะส่งผลกระทบต่อผู้ชมทางอารมณ์ได้อย่างไร?” ไม่จำเป็นว่าคุณจะต้องทำให้คนดูรู้สึกเศร้าหรือมีความสุข กฎข้อนี้มันมากกว่าแค่ว่าหนังเรื่องนี้รู้สึกอะไรแต่มันหมายถึง “น้ำเสียง” ของภาพยนตร์

คัทของคุณมันทำงานด้วยน้ำเสียงหรือความรู้สึกในเชิงภาพรวมรีเปล่า? ทรานซิชั่นนี้หรือการตัดประโยคสนทนาี่ สอดคล้องกับอารมณ์ทั่วไปของเรื่องราวหรือไม่? ประสบการณ์ทางอารมณ์ทั่วไปของเรื่องราวคือบรรยากาศหรือน้ำเสียงที่คุณต้องตั้งไว้ หากคุณต้องการรักษาโทนเสียงนี้ไว้ตลอดทั้งเรื่อง การตัดและการเปลี่ยนภาพควรต้องตรงกับโทนเสียงนั้น

“ในฐานะ Editor คุณต้องคอยรักษาชีพจรของหนังไว้ ห้ามให้อารมณ์ความรู้สึกในหนังหลุดลอยออกไป”

Story (การเล่าเรื่อง) 23%

การตัด การใช้ทรานซิชั่น การแก้ไข การโยกย้ายเรื่องราวมันมีความหมายอะไรเป็นพิเศษรีเปล่า? การที่คุณเป็น Editor นั้นการตัดสินใจของคุณมีผลต่อการเล่าเรื่องไหม? พูดถึงการ “เล่าเรื่อง” พยายามอย่าสับสนกับคำว่า “เนื้อเรื่อง”

คนทำหนังมักจะเจอกับปัญหาที่ว่า หนังที่ถูกถ่ายออกมาไม่เล่าเรื่อง หรือไม่ทำงานอย่างที่ตั้งใจเอาไว้ การที่จะตัดสิ่งเหล่านั้นออกไปมันยากลำบากและทำทายนมาก

บางทีการยึดติดกับซีนบางซีน หรือประโยคบางประโยคมันยากมากๆ ที่จะทำใจตัดมันออกไปจากหนังเลยมีคำเปรียบเปรยว่า “จะเลือกฆ่าลูกรักของคุณ หรือจะเลือกฆ่าคนรักของคุณ” หมายความว่า การเลือกเก็บสิ่งที่เราชอบทั้งหมด หรือบางสิ่งที่เรายึดติดมันอาจจะทำลายหนังทั้งเรื่องของหนังได้ บางทีการตัดหรือฆ่าสิ่งเหล่านั้นทิ้งไปอาจจะทำให้หนังทั้งเรื่องของหนังคุณมีการเล่าเรื่องที่ลงตัวกว่าก็ได้

Rhythm (จังหวะ) 10%

สิ่งที่จะทำให้ น้ำเสียงของอารมณ์ในหนังกับการเล่าเรื่องมันเชื่อมต่อกันได้ก็คือจังหวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวะเปรียบเสมือนเข็มและด้ายที่ร้อยเรียงอารมณ์ให้เชื่อมต่อกับเรื่องราว

ลองถามตัวเองดูว่าการตัดจังหวะของคุณนั้นมันช่วยสนับสนุนอารมณ์และเรื่องราวของหนังอยู่รึเปล่า? ในฐานะ Editor ถ้าคุณมีไอเดียว่าจะตัดซีนนี้ให้ดูสับสน เพราะว่าตัวละครกำลังสับสนอยู่ หรือเป็นเพราะซีนเป็นช่วงที่กำลังเร่งรีบ แต่ว่าถ้าอารมณ์และเรื่องราวที่กำลังเล่ามันต้องการความสงบละ จังหวะที่เราตัดควรสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งนั้น เปรียบการกำหนดจังหวะเป็นดังเสียงเพลง เร่ง ผ่อน หนัก เบา เป็นไปตามอารมณ์ความรู้สึก และการเล่าเรื่องของหนัง

Eye trace (การกำหนดสายตาของผู้ชม) 7 %

Eye trace คือเทคนิคของคนทำหนัง ที่ต้องการจะควบคุมสิ่งที่ผู้ชมกำลังมองบนจอ ทั้งตำแหน่งของสิ่งที่อยู่ในเฟรมภาพ บล๊อคกิ้งของตัวละคร การเคลื่อนกล้อง แสง สี ลองถามตัวเองว่า ผู้ชมกำลังมองอะไรก่อนที่เราจะตัดสินใจตัด shot นี้ และการตัดนี้มีผลต่อการเคลื่อนไหว การมอง และการโฟกัสของผู้ชมรึเปล่า?

“งานของ Editor ต้องกระตุ้นความสนใจของผู้ชมเพื่อให้ดูส่วนต่างๆ ของเฟรมภาพ และนั่นแหละ กำหนดว่าผู้ชมควรจะมองส่วนไหนของภาพและตำแหน่งไหนจะเป็นตำแหน่งที่ผมจะตัด shot ต่อไปให้ผู้ชมได้มองอย่างต่อเนื่อง”

Two Dimensional Plane of Screen (กฎ 180 องศา) 5%

ชีวิตคือสามมิติ กฎนี้คือการเคลื่อนย้ายของโลกสามมิติของเราไปสู่โลกสองมิติที่เราเห็นบนหน้าจอ เราต้องพิสูจน์ในพื้นที่สองมิตินี้ (จอภาพยนตร์) ว่าบุคคล A กำลังมองหาบุคคล B นั่นคือการใช้ กฎ 180 องศา

กฎ 180 องศา คือแนวทางในการถ่ายภาพยนตร์ที่บอกว่าตัวละครสองตัวในฉากควรรักษาความสัมพันธ์ชาย / ขาวเหมือนกัน หากกล้องผ่านแกนที่มองไม่เห็นที่เชื่อมต่อตัวละครทั้งสองตัวมันจะถูกเรียกว่าข้ามเส้นและอาจทำให้ผู้ชมสับสน หากมีการตัดจากตัวละครหนึ่งไปยังอีกตัวละครตัวหนึ่งควรมองกล้องด้านซ้ายและอีกคนควรมองกล้องด้านขวาเพื่อรักษาทิศทางนั้นไว้สำหรับผู้ชม

Three-Dimensional Space (พื้นที่ทางกายภาพในฉาก) 4%

กฎนี้ทำให้มั่นใจได้ว่าผู้ชมจะเข้าใจว่าทุกอย่างอยู่ในฉาก แสดงให้เห็นว่าวัตถุต่างๆมีความสัมพันธ์กัน ตัวอย่างเช่นเมื่อตัวละครเดินลงจากรถก้าวขาลง ตัวละครจะก้าวขาลงบนพื้นหรือตัวละครจะเข้าไปอยู่ในบ้านอยู่แล้ว? ดังนั้นผู้ชมควรจะเข้าใจว่าตัวละครไปอยู่ที่ไหนได้อย่างไร

ในยุคแรกๆ ของการสร้างภาพยนตร์ผู้สร้างภาพยนตร์ก็ล้วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เมื่อก่อนมีการคัทน้อยจะใช้การถ่ายให้เห็นว่าตัวละครเดินจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งแทน พวกเขากังวลว่าผู้ชมอาจไม่สามารถติดตามเหตุการณ์ในเรื่องได้หากไม่ตรงกับความเป็นจริง แน่แน่นอนว่าตอนนี้กฎข้อนี้ถูกแหกตลอดเวลา บางครั้งกฎนี้ถูกแหกเพราะอารมณ์ของหนังมันทำให้ผู้ชมติดตามมากกว่าความต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ

2.3.1 ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง Where we belong

ภาพยนตร์เรื่อง Where we belong เล่าถึงความสัมพันธ์ของชูและเบล เด็กสาว 2 คนที่เป็นเพื่อนสนิทกัน เรื่องราวของหนังดำเนินอยู่ในช่วง 2-3 สัปดาห์สุดท้ายก่อนที่ชูจะไปเรียนต่อต่างประเทศ โดยมีเบลเป็นคนช่วยเก็บกระเป๋าและช่วยชูทำอะไรต่างๆ มากมายในเช็กเกิสต์ที่ชูคิดว่าควรทำก่อนขึ้นเครื่อง ตั้งแต่คืนของไปจนถึงสารภาพความรู้สึกส่วนตัว ซึ่งการเก็บกระเป๋าของชูอาจเป็นเหมือนชีวิตของเธอก็ได้ว่าสุดท้ายเธอจะเลือกเก็บหรือทิ้งสิ่งใดไว้เบื้องหลังเพื่อออกเดินทาง

ภาพที่ 2.1. ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Where we belong

อ้างอิงจากบทสนทนากับ ดิว ชัยธวัช ไตรสารศรี ศิลปินของภาพยนตร์เรื่อง Where We Belong จากเฟสบุ๊กของ White Light Post และการค้นคว้าข้อมูลผ่านการดูภาพยนตร์ของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าสรุปได้ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้คนดูจะหายใจกับตัวละคร หายใจพร้อมกับตัวละคร คือเหมือนเราสามารถเชื่อมต่อจังหวะหายใจเรากับตัวละครแล้วเรายู่กับหนังเรื่องนี้ เราอยู่กับตัวละครสองคนนี้ จนถึงจบ เรื่องโลกในหนังเรื่องนี้ บรรยากาศของเรื่องนี้มันจะเป็นเหมือนภาพเดิม ๆ ที่เดิม ๆ ที่มันไม่เปลี่ยนแปลง แต่คนเปลี่ยนไป ให้ความรู้สึกว่าสิ่งที่มันถูกใช้ในการเล่าเรื่องช่วงหลัง ๆ บางทีมันก็เป็นภาพที่แสนจะธรรมดา แต่ว่าด้วยการที่มันถูกเรียบเรียงในหนัง กับเหตุการณ์ที่มันเกิดขึ้นในชีวิตของตัวละคร ภาพที่มันธรรมดาที่ชูอาจให้เห็นตั้งแต่อายุ 5 ขวบ 10 ขวบ มันก็แบบมันเป็นภาพเดิม แต่ความรู้สึกของมันเปลี่ยน เรารู้สึกว่าพอเราใช้ภาพที่มันเป็นถนน ซึ่งมันเป็นภาพถนนที่ธรรมดามาก มันก็เหมือนเป็นแค่ Establishing shot แต่พอมันมาใช้ถูกที่ มันเหมือน มันทำให้เราในแง่ของคนดูสามารถสะท้อนถึงความรู้สึกของตัวละครที่มีกับภาพเหล่านี้ได้

มันเป็นเรื่องของเด็กสาว ความพริ้ว ความเบาบางบางอย่าง มันเป็นภาวะของตัวละคร มันมีความลอยอยู่ แล้ววิธีการถ่ายมันมี Handheld เยอะ หรือการเคลื่อนไหวที่ค่อนข้างเยอะ และมีการ jump cut เพื่อสำรวจเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

moment โดยที่ไม่ต้องแคร่เรื่องความต่อเนืองเท่าไร เช่น พุดไม่จบแล้วก็ทิ้งไปเลย ให้ความรู้สึกว่ามีเวลาความลอยแล้ววุ่นวายนิด ๆ อยู่ในตัวละคร ต่อให้ Where we belong จะเป็นภาพยนตร์แนวสัจนิยม ที่เน้นความสมจริงก็ตาม แต่ผู้กำกับก็ยังเลือกให้อารมณ์ของตัวละครน่าอยู่ดี ในบรรยากาศของโลกใบนั้น โลกในจินตบุรีที่ไม่เหมือนใน “Snap แค่ได้คิดถึง” (คงเดช จาตุรันต์รัศมี, 2015) มุมมองในการเล่ามันเปลี่ยน อย่างใน “Snap” จะมองจินตบุรีแบบ Nostalgia คือแบบทุกอย่างมันสวยงาม ความคิดถึง หวนรำลึก อยากกลับมาจัง แต่ว่าในเรื่องนี้จะเล่าถึงคนที่อยู่แล้วต้องใช้ชีวิตกับพื้นที่นี้ มันไม่ได้สวยงามเหมือนอย่างที่โลกของ “Snap” มอง

2.3.2 ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง House of Hummingbird

ภาพยนตร์เรื่อง House of Hummingbird เล่าเรื่องราวของ อินฮี เด็กสาวอายุ 14 ลูกสาวคนสุดท้อง ของครอบครัวกิจการส่งข้าวกล่อง เธออยู่กับแม่ที่ดูเลือนลอยไม่ปกติ มีพ่อที่เคร่งขมึม โมโหร้าย แต่ลึก ๆ รักลูก พี่ชายคนโตเป็นเด็กเรียนฉลาด ความหวังคนในบ้าน แต่โรคจิตชอบทำร้ายเธออยู่บ่อย ๆ มีพี่สาวคนกลางที่ วัน ๆ หมกตัวอยู่ในห้องนอน พาผู้ชายมาบ้าน ไม่ชอบไปเรียน และมักโดนพ่อตูดอยู่บ่อย ๆ

อินฮี มีแฟนเป็นเด็กหนุ่มที่ดูโหล มีเพื่อนเป็นเด็กสาวหน้าจืดอยู่คนละห้อง สนทนกันจากการไปเรียนพิเศษ มีครูสาวจีนที่เธอไว้ใจ เพราะเธอมักให้คำปรึกษากับอินฮี หวังดีปลอบประโลม

ภาพที่ 2.2 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง House of Hummingbird

จากการค้นคว้าข้อมูลผ่านการดูภาพยนตร์เรื่องนี้ซ้ำ ๆ เพื่อนทำความเข้าใจการลำดับภาพยนตร์เรื่องนี้ ทำให้ข้าพเจ้าพบว่า เรื่องราวของ House of Hummingbird จะดำเนินอยู่รอบตัวละครอินฮี การลำดับภาพ เพื่อเล่าเรื่อง อารมณ์และความรู้สึกที่ได้รับจากภาพยนตร์เรื่องนี้มันจึงเหวี่ยงไปเหวี่ยงมา เพราะหนังเกาะอยู่กับตัวละครที่เป็นเด็ก อารมณ์จึงไม่แน่นอน เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา ไม่มีทางรู้ว่าหนังมันจะมีตมหรือดิ่ง สว่างหรือสดสกันแน่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คาดหวังไว้อย่างหนึ่งอาจปรากฏอีกอย่างหนึ่ง บางครั้งก็ต่อกันเป็นลำดับ ทั้งใจสั้นต่อช่วงเวลาตรงนั้นแต่อีกไม่นานนักก็อาจรู้สึกโล่งใจ สบายใจขึ้น

ตัวหนังมันจึงเป็นเหมือนความไม่แน่นอนที่เกิดในชีวิต ที่ ๆ สบายใจที่สุดอาจไม่ใช่ที่บ้าน มันใจว่าเพื่อนคนนี้นี่สนิทที่สุดแต่อาจมีหักหลังกันได้ใครจะไปรู้ ความรัก ความชอบที่เกิดขึ้นอาจอยู่บนความโลเล เหตุการณ์ชวนบ้านแตก

พอตัวภาพยนตร์มีแต่ความไม่แน่นอนในการเล่าเรื่องเป็นระลอกๆ มันก็ยิ่งทำให้รู้สึกจذبอยู่กับหนังไปตลอด คาดหวังต่ออารมณ์ตัวเองว่าจะโดนสวิงไปในทิศทางไหนต่อ จะมีความสุขไหม หรือจะร้องไห้ต่อหนังดี

2.4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาจากแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ มาทั้งหมด ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าบทบาทของการตัดต่อนั้นมีความสำคัญมากกว่าที่ข้าพเจ้าคิด และ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้านำมาศึกษาเพิ่มก็ทำให้ข้าพเจ้าได้มีองค์ความรู้มาประกอบการลำดับภาพยนตร์มากขึ้น โดยมีดังนี้

กฎ 6 ข้อ ของการลำดับภาพ โดย Walter Murch ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นมุมมอง และ ความสำคัญของการลำดับภาพ ที่มีผลต่อคนดูภาพยนตร์ ชักจูงอารมณ์หรือความรู้สึกของผู้ชมผ่านวิธีการต่างๆ โดยเฉพาะกฎ Rhythm ที่ข้าพเจ้าคิดว่ามีความสำคัญต่อตัวภาพยนตร์ แนวตรามาเป็นอย่างมาก ถ้าเลือกจังหวะในการลำดับภาพผิดก็สามารถเปลี่ยนอารมณ์ร่วมของคนดูได้โดยปริยาย

รูปแบบการตัดต่อต่าง ๆ ที่ต้องคำนึงวิธีการนำมาเลือกใช้อย่างละเอียดอ่อน เนื่องจากแต่ละวิธีการนั้น จะสร้างการลำดับภาพที่ให้ความหมายต่างกันไปอย่างสิ้นเชิง

และจากภาพยนตร์เรื่อง Where we belong และ House of Hummingbird มีจุดร่วมที่ตรงกันคือการเป็นภาพยนตร์สัจนิยม ที่เล่าเรื่องของหญิงสาววัยรุ่น ซึ่งมีความเค็งคว้าง สับสน ทั้งในแง่ของชีวิตและอารมณ์ ถึงจะมีแนวทางที่แตกต่างกันบ้าง อย่าง Where we belong จะมีการใช้ Jump cut หรือการตัดแบบ Transition บ้าง แต่ House of Hummingbird จะไม่มีเลย แต่ก็เพื่อจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือเพื่อเล่าอารมณ์ของตัวละครให้ได้มากที่สุด สิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นเด่นชัดและสนใจที่สุด คือ การเล่าด้วยมุมมองบุคคลที่หนึ่งทั้งเรื่อง ซึ่งข้าพเจ้ามองว่าเป็นวิธีที่ได้ผลที่จะทำให้คนดูรับรู้อารมณ์ของตัวละคร

โดยข้าพเจ้าได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ความว่า เทคนิค ทฤษฎี และ วิธีการตัดต่อนั้นมีมากมาย ควรผ่านการกระบวนทบทวนหลาย ๆ รอบ เพราะถ้าเลือกใช้วิธีผิดคิดว่าจะก่อให้เกิดการผิดพลาดทางการสื่อสารได้ โดยกระบวนการนี้มีความสำคัญอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 ประเด็นของเรื่อง Theme

Individual vs norm

บทบาททางครอบครัวจะถูกฝังอยู่ในตัวเราตั้งแต่แรกเกิดและไม่มีทางเปลี่ยนแปลงได้ ต่อให้อยากจะหนีแค่ไหน

3.2 ประโยคขาย Log line

การสูญเสียแม่จากอุบัติเหตุ เป็นเหตุให้ "มิว หญิงสาวม.5" ได้กลับมาเจอพ่อที่หย่ากับแม่ และขาดการติดต่อกันไปนานอีกครั้งหนึ่ง พ่อขอโอกาสกลับมาสานสัมพันธ์และทำหน้าที่พ่ออีกครั้ง แต่ว่ามีไม่ต้องการเช่นนั้น เธอจึงต้องพิสูจน์ว่าสามารถอยู่ได้ด้วยตัวคนเดียว

3.3 โครงเรื่องย่อ (Plot)

มิว หญิงสาวม.5 อยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ เธอสูญเสียแม่จากอุบัติเหตุทางถนน ทำให้มิวต้องมาจัดงานศพด้วยตัวเอง และเป็นภาคบังคับให้เธอกลับมาเจอกับพ่อที่หย่าร้างกับแม่ไปแล้วกว่า 10 ปี พ่อและมิวได้คุยกันเรื่องการเลี้ยงดูส่งเสียเธอต่อจากนี้ พ่อชวนมิวไปเรียนและอยู่ด้วยกันที่จันทบุรี แต่เธอไม่เห็นด้วย มิวต้องตัดสินใจและพิสูจน์ตัวเองว่าเธอจะอยู่ได้ด้วยตัวเองถึงช่วงงานศพจบลงเท่านั้น ซึ่งในทางกลับกันก็เหมือนจะไม่มีทางออกใดให้เธอเลย

3.4 โครงเรื่องขยาย (Treatment)

มิว หญิงสาวม.5 แม่ของเธอเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน เธอและป้าตาได้เข้าไปคุยเรื่องรูปคดีที่โรงพัก ป้าตาบอกกับมิวว่าได้โทรหาพ่อที่หย่ากับแม่ไปกว่า 10 ปี ให้มาช่วยจัดงานศพ แต่มิวถามป้าว่าทำไมไม่บอกเธอก่อน เพราะเธอไม่อยากเจอพ่อ แต่ก็ไม่อยากไปเพราะป้าจัดงานศพไม่ไหว มิวรอพ่ออยู่คนเดียวที่สถานีตำรวจ หลังจากที่พ่อมาเซ็นเอกสาร ก็ขับรถพามิวกลับบ้านด้วยกัน เมื่อถึงบ้านพ่อหยิบข้าวต้มกึ่งมาอุ่นให้มิวกินโดยที่ไม่รู้ว่ามิวแพ้กึ่ง บทสนทนาบนโต๊ะอาหารคืนนั้นว่าด้วยเรื่อง การส่งเสียเลี้ยงดูมิวต่อจากนี้ โดยพ่อขอให้มิวไปเรียนและอยู่ที่จันทบุรีกับพ่อ เพราะว่าพ่อทำงานราชการอยู่ที่นั่น มิวพยายามบ่ายเบี่ยงหลายวิธี และวันนั้นก็ยังไม่ได้ให้คำตอบ คืนนั้นมิวลงมากินนมกล่องตอนกลางคืนและนึกถึงอดีตที่เธอเป็นเด็ก เธอได้ยืนพอกับแม่คุยกันเรื่องหย่า ทั้งคู่โยนกันไปกันมาเรื่องเลี้ยงมิวและอ้างถึงภาระส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันรุ่งขึ้น พิธีรดน้ำศพเป็นไปด้วยความเศร้า บรรดาญาติพยายามบอกมิวว่าอย่าเศร้าเดียวแม่ไม่สบายใจเพื่อน ๆ 4 คน ที่โรงเรียนมาหามิวที่งานศพ บอกมิวว่าวันเผาศพอาจมาไม่ได้เพราะเป็นช่วงใกล้สอบกลางภาค และคุยกันเรื่องพ่อมิว มิวได้พูดถึงเรื่องย้ายไปอยู่จันทน์กับแจน หลังสวดศพจบในคืนนั้น พ่อขอตัวกลับไปทำงานในวันถัดไป มิวไม่เข้าใจเหตุผล พ่อฝากให้ป้าดาดูแลเธอพรุ่งนี้ วันรุ่งขึ้นมิวไปเอาหนังสือรับรองการตายของแม่ที่โรงพยาบาล และนำเอกสารไปแจ้งตายที่อำเภอ เมื่อคุยกันเสร็จสรรพ เจ้าหน้าที่จึงรู้ว่าเธออายุ 17 เลยถามหาผู้ปกครอง มิวหยิบโทรศัพท์เห็นเบอร์ล่าสุด 2 เบอร์ เป็น พ่อ กับ ป้าดา จึงกดเบอร์โทรหาป้าดา หลังจากเสร็จงานที่อำเภอ ป้าดาขับรถพามิวกลับบ้านและถามว่าทำไมมาคนเดียว มิวจึงบอกว่าไม่อยากรบกวน เธอขอไปอยู่กับป้าดาหลังจบงานศพ แต่ป้าดาปฏิเสธเพราะ เรื่องงาน ภาระที่มีอยู่แล้ว และตกลงกับพ่อมิวไปเรียบร้อยแล้ว เมื่อกลับถึงบ้านเธอนอนฟุบอยู่นาน ก่อนจะพิมพ์ค้นหาในกูเกิล อ่านหนังสือ เรื่อง อายุไม่ถึง 18 อยู่คนเดียวได้ไหม หลายความคิดเห็นบอกตรงกันว่าอันตรายและเป็นไปได้ยาก เย็นวันนั้นมิวคอยจุกจุกไปให้แขกในงาน ป้าดามอบอกให้มิวใส่ซองถวายพระให้เรียบร้อยก่อนจะบอกให้ไปเสิร์ฟน้ำแขกในงาน เมื่อพ่อกลับมาถึงงานก็ยื่นถาดที่น้ำหนักเบากว่าให้กับมิว เข้าต่อมา มิวคุยกับพ่อเรื่องประวัติและคำกล่าวอาลัยในวันเผาและของชำร่วยในงาน มิวเห็นว่าพ่อยังพอจำรายละเอียดเล็ก ๆ ของแม่ได้ มิวกับพ่อเดินทางไปงานศพ พ่อรับสายจากที่ทำงานแต่ปฏิเสธไม่คุย ขอคุยหลังจบงานศพวันสุดท้าย คืนนั้นมิวกำลังนั่งล้างจานอยู่ เธอเหลือบไปเห็นป้าดาคุยกับพ่ออยู่แถว ๆ หน้าโรงศพ ครู่หนึ่งพ่อหันมามองที่มิวพอดี เธอทำเป็นไม่เห็นแล้วเดินเก็บขยะต่อ คืนนั้นพ่อกับมิวคุยกันที่ห้องรับแขก พ่อบอกมิวว่าคุยกับครูที่โรงเรียนที่จันทน์ให้แล้ว จบงานสามารถย้ายไปเรียนกลางคืนได้เลย แต่ก็ให้โอกาสเธอได้เลือก จะไม่บังคับ ถ้าอยากอยู่คนเดียวก็อยู่ได้ มิวสะท้อนใจมากที่พ่อบอกเธอเช่นนั้น เธอก็บอกเหตุผลและความคิดของเธอให้พ่อรู้เช่นกัน

มิวยืนอยู่ข้างพ่อ ทั้งคู่กำลังเผากรดาษเงินกระดาษทองให้แม่ เมื่อเผาทั้งหมดแล้ว พ่อยื่นมือขึ้นมาจับไหล่มิว และบีบเบา ๆ ก่อนจะหันหลังเดินออกไป มิวมองกองไฟตรงหน้าอยู่พักหนึ่ง ก่อนจะหันหลังไปมองตามพ่อ พิธีในงานดำเนินไปเรื่อย ๆ จนมาถึงช่วงกล่าวอาลัย พิธีกรเชิญมิวออกไป แต่มิวไม่ยอมออกไปพูด จนบรรยากาศในงานเกิดตึงเครียด พ่อเธอก็เดินออกไปกล่าวแทนแบบสั้น ๆ หลังเผาเสร็จมิวน้ำตาคลอแต่ไม่ได้ร้องให้ออกมา เธอเดินไปหาเพื่อนที่วันนี้มาแค่คนเดียว เพื่อนบอกว่าคนอื่นติดอ่านหนังสือ มิวเข้าไปกอดเพื่อนไว้แน่น และขอบคุณ พ่อและมิวนั่งรถกลับบ้าน เธอถือรูปหน้าศพของแม่ไว้ มิวถามพ่อว่าถ้าแม่ไม่ตายจะกลับมาอยู่กับเธอมั้ย มิวกลับมาถึงบ้านกับพ่อ พ่อถามว่ามิวตัดสินใจหรือยัง มิวตอบว่าขอคิดดูก่อน พ่อจึงวางข้าวไว้ให้ ก่อนจะขับรถกลับจันทน์ไป มิวมาเปิดกล่องข้าวดูและเห็นผัดไทยหมูหมัก เธอนั่งลงกินที่โต๊ะ คืนนั้นเธอนอนตะแคงอยู่ ก่อนจะพลิกตัวนอนหงายเสียงบรรยากาศรอบข้างค่อย ๆ เบาลง เธอน้ำตาไหลออกมา เธอไม่ได้พยายามกลั้น ปล่อยให้มันไหลต่อไป เธอร้องออกมาอย่างหนัก ตัดภาพไปข้ามเวลาไป มิวย้ายมาอยู่หอพักคนเดียว บรรยากาศหอพักของมิว มีเตียง 3.5 ฟุต ตู้เสื้อผ้า โต๊ะทำงาน และชั้นหนังสือที่ไม่ได้มีของอะไรมากมาย แต่ยังมีคอมพิวเตอร์ไอโฟนอยู่ เสียงไลน์ดังขึ้น พ่อ-- พรุ่งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อขึ้นไปประชุมงานที่กรุงเทพ ไปกินข้าวกันมัย มีวเดินพลาญผูกโบว์ที่ผม ก่อนจะหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดู มีวพิมพ์
ตอบด้วยสติเกอร์ทำท่า OK ก่อนจะเก็บเข้ากระเป๋า นั่งลงใส่ถุงเท้า รองเท้า และหยิบกระเป๋าเดินออกจากห้องไป

3.5 บทภาพยนตร์ (Screenplay)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Draft 05

06/01/2023

ppeeaatt.abc@gmail.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 **ภายใน. สถานีตำรวจ - เย็น**

ภาพแค้มที่มือของมิวกำทิชชู เสียงบรรยายจากสถานีตำรวจดั่งระงม ครูหนึ่งเสียงโทรศัพท์สั่งตั้ง
ขึ้น ตัดไปที่มิวหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดู เราเห็นภาพป้าดากำลังนั่งคุยกับตำรวจอยู่ในห้องสืบสวน ส่วนมิว
นั่งมองโทรศัพท์อยู่ข้างนอกห้อง ข้อความมาจากเพื่อนที่ชื่อแจน -- เป็นไงบ้างมึง ตอนนี้อยู่ไหน เธอ
ดูอยู่ครูหนึ่งก่อนจะพิมพ์ตอบและกดลือกหน้าจอ ป้าดาเปิดประตูออกมาจากห้องสอบสวน และนั่งลง
ข้าง ๆ มิว มิวหันหน้าไปหาป้าดา

ป้าดา
เรียบร้อยแล้วนะ เดี่ยวพุงนี้เข้าเราไปรับศพแม่ที่
โรงพยาบาลกันเนอะ ป้าติดต่อดีให้แล้ว

มิว
(เสียงเรีบ)

คะ
มิว

คะ
มิว

ป้าดา
พอเขาใกล้ถึงแล้ว เดี่ยวรอเขามาเซ็นเอกสารที่นี่
ก่อน ค่อยกลับพร้อมพอนะ

มิว
พอบอกมัยคะว่าจะอยู่กี่วัน

ป้าดา
ก็คงอยู่จนงานจบนั่นแหละ

มิวหยักหน้าก่อนจะหันหน้าออกจากป้าดา ป้าดายื่นมือไปจับมือมิวเบา ๆ

CUT TO:

2 **ภายใน. ห้องน้ำสถานีตำรวจ - กลางคืน**

มิวล้างหน้าอยู่ที่อ่างล้างหน้า เธอเงยหน้าขึ้นมองกระจก มองค้างและถอนหายใจเล็ก ๆ ก่อนที่จะเดิน
ไปดึงทิชชูและออกจากห้องน้ำไป

CUT TO:

3 **ภายใน. สถานีตำรวจ - กลางคืน**

มิวเดินออกมาจากห้องน้ำ กำลังเดินไปที่หน้าห้องสอบสวน เราได้ยินเสียงป้าดาคุยโทรศัพท์อยู่ห่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป่าดง (O.S.)

ไต่คะ พุ่งนี้เลยคะ --

น้องสาวคะ -- ไต่

อุบัติเหตุคะ หลับใน

มิวเดินห่างออกมาจากป่าดงเรื่อย ๆ มาหยุดที่หน้าห้องสอบสวน เห็นพ่อนั่งอยู่กับตำรวจข้างใน ครูหนึ่ง
พอจึงลุกเดินออกมา มิวเห็นจึงรีบเบือนหน้าหนี

พ่อ
 อ้าว มิว
 มิว
 (หันกลับมาขมขื่นหัว)
 หัวดีคะ
 พ่อ
 (รับไหวและยิ้มให้)
 เป็นไงบ้างมิว
 มิวยิ้มให้พ่อแต่ไม่ได้ตอบอะไร
 พ่อ (CONT'D)
 ปะ -- กลับบ้านกัน มิวคงเหนื่อยแฉะแล้ว
 มิว
 บ้าน ? -- ที่ไหนไต่คะ
 พ่อ
 (ขำเล็ก ๆ)
 ที่นั่นสิ -- มิวอนุญาตให้พ่อนอนที่บ้านไต่คะ
 มิว
 (ตอบง ๆ)
 คะ

TITLE CARD:

WATCH OVER ME

4 ภายใน. รถพ่อมิว - กลางคืน

เสียงวิทยุดังอยู่ มิวนั่งก้มหน้า ไม่ได้พูดอะไร

พอยื่นมือปรับลดเสียงวิทยุลง มิวมองที่มือของพ่อ เห็นพ่อใส่แหวนที่นิ้วนางข้างซ้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อ
 มิวอยู่ม.อะไรแล้วนะ
 มิว
 ม.5 ค่ะ

เว้นจังหวะ

พ่อ
 แล้วเรียนยากมั๊ย
 มิว
 ก็ ... เรื่อย ๆ อะคะ ไม่ยากมาก

เว้นจังหวะ

พ่อ
 แล้วย้ายเป็นไงบ้างอะลูก ได้ไปเยี่ยมเขาบ่อยมั๊ย
 มิว
 ย้ายเสียไปแล้วค่ะ

พ่อ
 อ้าว
 มิว
 หลายปีแล้วด้วยค่ะ

ทั้งคู่เจียบไปพักใหญ่

CUT TO:

5 **ภายใน. ห้องกินข้าว - กลางคืน**

มิวเดินเข้ามาก่อน พ่อจึงเดินตามเข้ามา มิววางกระเป๋านักเรียน พ่อหยิบถุงข้าวต้มกึ่งเตี๋ไสซาม

พ่อ
 มิวยังไม่ได้กินข้าวไ่มั๊ย

มิวพยักหน้าตอบรับ

CUT TO:

เสียงไมโครเวฟดัง พ่อเอาซามออกจากไมโครเวฟ แล้วจึงหยิบมาให้มิวที่นั่งอยู่ที่โต๊ะกินข้าว

พ่อ

กินก่อนจะได้มีแรง

พอนั่งลงข้าง ๆ มิว

มิวเหลือบไปมองในซาม ก่อนจะหยิบช้อนขึ้นมา

มิว
 พ่อรู้มั๊ย ว่ามิวแพ้กุง
 พ่อ
 อ้าว ... จันเดียวให้พ่อซื้อให้ใหม่มั๊ย
 มิว
 ไม่เป็นไรคะ ...
 เดี่ยวมิวเขี่ยออกได้
 มิวเขี่ยกุงออก แล้วกินแต่ข้าว
 พ่อ
 มิวแพะไรอีกรึเปล่า
 มิว
 (กินข้าวไปด้วย)
 เปลาตะ
 เว้นจิ้งหะ
 พ่อ
 มิวแทบไม่เปลี่ยนไปเลย
 มิว
 เหวอคะ
 พ่อ
 ตอนพ่อเจอมิวอยู่ที่สน. พ่อก็รู้ได้ทันทีเลยว่านี่คือ
 ลูกพ่อแน่ ๆ เหมือนตอนเด็ก ๆ เบี้ยบ
 มิวยิ้มบาง ๆ ให้พ่อ แล้วกินข้าวต่อ
 พ่อ (CONT'D)
 เดี่ยวจบงานศพแล้ว มิวย้ายไปอยู่กับพ่อที่จันทนะ
 มิวเงยหน้ามองพ่อ
 มิว
 ทำไมคะ
 พ่อ
 ก็ ... มิวต้องย้ายไปเรียนที่นั่น
 มิว
 แล้วทำไมต้องไปที่นั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อ
แล้วมิวจะอยู่ทำไมที่นี่
มิว
(วางซ้อนลง)
แล้วทำไมพ่อไม่ย้ายมาที่นี่

พ่อ
จะย้ายได้ยังไงมิว --

(เว้นจังหวะ)
พ่อทำงานอยู่ที่นั่น
มิว
แล้วกรุงเทพไม่ได้มีงานเยอะกว่าหรือคะ

พ่อ
พ่อทำงานราชการนะมิว
จะให้พ่อเปลี่ยนงานตอนไหนหรือ

มิว
แต่มิวอยู่ม.5 นะพ่อ จะให้ย้ายโรงเรียนตอนนี้ได้ไง

พ่อ
พ่อรู้จักอาจารย์ที่นั่นเยอะแยะ ยังไงเดี๋ยวพ่อฝากให้

มิว
(เว้นจังหวะ)
เดี๋ยวมิวอยู่กับบิดาก็ได้นะ

พ่อ
พ่อคุยกับบิดาไปแล้ว

มิวมองหน้าพ่อ ก่อนจะก้มหน้า ถอนหายใจสั้น

มิว
พ่อก็จะมาอยากเป็นพ่อมิวทำไมตอนนี้ --

เอาจริง มิวอยู่นี่คนเดียวก็ได้

พ่อ
จะทำมันได้ยังไงอะมิว คนอื่นเขาจะมองยังไง
ไหนจะค่าเทอม ค่ากิน แล้วค่าเช่าบ้านหลังนี้อีก
พ่อจ่ายให้ไม่ไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิวเงยหน้ามองพ่อ

มิว
เราต้องคุยเรื่องนี้กันตอนนี้เลยหรือคะ
พ่อ
โอเค -- พ่อลืมไปว่ามิวคงยังเหนื่อย
เดี๋ยวจบงานเราค่อยคุยกันก็ได้

ภาพแคบ เห็นข้าวต้มกึ่งยังเหลือเกือบเต็มชาม

CUT TO:

6 ภายใน. ห้องกินข้าว – กลางคืน

มิวในชุดนอนเดินมาเปิดตู้เย็นหยิบนมกล่องออกมากิน ได้ยินเสียงทีวีจากนอกภาพ เธอค่อย ๆ เดิน
ไปทางห้องนั่งเล่น เห็นพ่อนอนอยู่ที่โซฟาหน้าทีวี เธอหยิบรีโมทมากดปิดทีวี และหันไปมองหน้าพ่อ

FLASHBACK TO:

7 ภายใน. ห้องรับแขก – กลางคืน FLASHBACK

พ่อกับแม่ นั่งอยู่ที่โซฟาคนละตัว ทั้งคู่ดูทีวีหน้าเครื่องเครียด

แม่
แบบนี้คือชีวิตที่ดีหรือ
พ่อ
ผมไม่ได้หมายถึงชีวิตแต่งงาน ผมหมายถึงงาน

แม่
(สวน)
แล้วฉันไม่ต้องทำงานหรือ ทำงานด้วยเลี้ยงลูกด้วย
มันเหนื่อยนะเว้ย

พ่อ
ทำไมแดงต้องอ้างลูกตลอดเลยอะ

แม่
แล้วมิวไม่ใช่ลูกวิทย์หรือ ก็ลูกวิทย์ปีะ

พ่อ
(สวน)
แล้วที่ทำอยู่นี้ไม่ใช่เพื่อลูกหรือ

แม่
จ้ะถ้าวิทย์อยากไปนักร้องไปเลย แล้วเอาลูกไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อ

ผมไม่เอา

แม่

แล้ววิทย์จะเอาอย่างไร จะอยู่ด้วยกัน

ก็ทำให้ดีไม่ได้ แล้วพอจะแยก --

พ่อ

ก็ผมไม่อยากเลี้ยง

พ่อ (CONT'D)

เข้าใจปะ ผมไม่อยากเลี้ยง

แม่

เราแต่งงานกันทำไมวะ

แม่เบือนหน้าหนี ทั้งคู่เงียบไป พ่อลุกเดินออกจากโซฟาอย่างหัวเสีย และตรงไปที่ประตูบ้าน เขาเห็นมิว (7ขวบ) นั่งร้องไห้อยู่ที่บันได พ่อตกใจ และยื่นมือไปครู่หนึ่ง ทำท่าจะยื่นมือเข้าหามิว แต่สุดท้ายก็เดินออกไป มิวมองตาม ผ่านประตูหน้าบ้านออกไป

8

ภายใน. ศาลาวัต - ยืน

ภาพแคบมิวเหม่อ

แจน (O.S.)

มิว

ภาพกว้าง มิวหันมองหน้าแจนที่อยู่ในชุดนักเรียน กับเพื่อนอีก 2 คน ถัดจากนั้นมีคนต่อแถวรอรถน้ำ ศพอีกหลายคน มิวก็มลังตักน้ำแล้วยื่นให้แจน เห็นป้าตานั่งอยู่ข้าง ๆ และเพื่อนั่งอยู่ห่าง ๆ

CUT TO:

9

ภายใน. ศาลาวัต - ยืน

มิวเดินลงมา นั่งอยู่กับเพื่อนที่เก้าอี้ มีคนเดินผ่านไปผ่านมา

เพื่อน 1

โอเคมัยมิ่ง

มิวมองเพื่อน ก่อนจะพยักหน้ารับ

เพื่อน 1 (CONT'D)

กูทำเรื่องลาให้แล้วนะ อาจารย์เขาบอกว่ากลับมา

ค่อยมาสอบย้อนหลังได้ ไม่ต้องห่วง

มิว

ขอบคุณนะมิ่ง

CUT TO:

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อน 2
 ให้อ่านจบคำตบออกมาให้เปล่า
 มีว
 (พูดหลุดซ้ำ)
 ใ้อัสัส ไม่ต้องเลย

ทุกคนหัวเราะออกมา

เพื่อน 2
 กูไม่รู้จะทำไงให้มึงหายเศร้าอะ เสียใจด้วยจริง ๆ
 นะมึง
 มีว
 ไม่เป็นไรหรอก
 เพื่อน 1
 ทักพวกกูมาได้ตลอดเลยนะ
 มีวพยักหน้ายิ้ม ๆ
 เพื่อน 1 (CONT'D)
 แต่ว่า วันเฝ้าพวกกูอาจจะมาไม่ได้นะ วันนั้นสอบ
 เลิกเกือบ 4 โมงเลยอะ
 มีว
 ไม่เป็นไรจริง ๆ มึง มาวันนี้ก็โอเคแล้ว
 เพื่อน 2
 เดี่ยวกูมานะ ไปห้องน้ำแป๊บเดียว ไปด้วยปะ
 เพื่อน 1
 ถ้ามกูปะ
 เพื่อน 2
 เออติ
 เพื่อน 1
 โอเค ๆ ไปด้วย ๆ เดี่ยวมานะมึง
 ทั้งคู่ลุกขึ้นเดินไปเข้าห้องน้ำ เหลือแจนกับมีวนั่งอยู่
 แจน
 วันเฝ้ากูจะพยายามมานะมึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิว

เหี้ยมึง ไม่เป็นไรจริง ๆ เว้ย ตั้งใจสอบเหอะ แล้วมา

ติวคู่ด้วย

แจนยิ้มให้มิว ก่อนจะหันไปมองที่พ่อมิวที่นั่งอยู่ไกล ๆ

แจน

คนนั้นพ่อมึงใช่ปะ

มิว

อืม (พยักหน้าเบา ๆ) --

เขาชวนกันไปอยู่จันทร์ด้วย

แจน

ห๊ะ แล้วมึงไปปะ

มิว

กูไม่อยากไปอยู่แล้วมึง แต่ไม่รู้ทำไมเหมือนกัน

แจนมองหน้ามิว ชมวดคิ้วเล็กน้อย ก่อนจะหันไปมองที่พ่อมิวอีกครั้ง

10

ภายใน. ศาลาวัด - กลางคืน

พระสวดศพ มิวนั่งอยู่ข้าง ๆ บ้าดาที่เก้าอี้แถวหน้า พ่อ นั่งอยู่แถวถัดไป

แขกทยอยกลับ มิว บ้าดา และพ่อ ช่วยกันเก็บเก้าอี้และข้าวของ

พ่อหลบมิวออกไปรับโทรศัพท์

พ่อ

ครับผม

(เว้นจังหวะ)

ขึ้นมากกรุงเทพครับ อยู่งานศพครับ

มิวมองไปที่พ่อ

พ่อ (O.S.)

อ้อ ได้ครับ --

(เว้นจังหวะ)

ครับผม -- ได้ครับ

พ่อเริ่มเดินออกไปไกลเกินกว่าที่มิวจะได้ยิน มิวหันไปเก็บเก้าอี้ต่อ ครูหนึ่งพ่อเดินเข้ามาหามิว

CUT TO:

CUT TO:

พ่อ
 เดี่ยวพุงนี้พ่อไม่อยู่นะ
 มิว
 ค่ะ ?

พ่อ
 เดี่ยวพ่อต้องกลับจันท์ไปเคลียงานก่อน

มิว
 (ขมวดคิ้วแน่น)

แต่นี่งานศพแม่นะ

พ่อ
 พ่อรู้ เดี่ยวคืนพุงนี้พ่อจะรีบกลับมา

มิวเป็นหน้าหนี

พ่อ (CONT'D)

ไปเถอะ ดึกแล้ว เดี่ยวพ่อพาไปส่งบ้าน

จะได้รีบเข้านอน

มิว

พ่อกลับไปเถอะ เดี่ยวมิวกลับไปบ้านตัวเอง

เว้นจังหะ พ่อหันไปมองบ้าน บ้านดาพักหน้าตอรับเมา ๆ

พ่อ

จันผมฝากด้วยนะ

บ้านดา

ได้จ๊ะ

พ่อ

(หันมามิว)

พ่อกลับไปก่อนนะ เดี่ยวพุงนี้พ่อกลับมา

มิวเป็นหน้าหนีและไม่ได้ตอบอะไร พ่อเดินไปจุดธูปบอกแม่

CUT TO:

11 ภายนอก. โรงพยาบาล – กลางวัน

มิวยืนอยู่หน้าโรงพยาบาล พร้อมกับซองเอกสารรับรองการตายในมือ เธอโบกมือเรียกวินมอเตอร์ไซด์ ครูหนึ่งจึงมีวินมอเตอร์ไซด์คันหนึ่งวิ่งเข้ามา เธอขึ้นซ้อนท้าย และมอเตอร์ไซด์ก็ขับออกไป

CUT TO:

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12 ภายใน. สำนักงานเขต - กลางวัน

บนโต๊ะมีเอกสารรับรองการตาย บัตรประชาชนแม่ บัตรประชาชนมิว และทะเบียนบ้าน

เจ้าหน้าที่มองเอกสารแล้วเงยหน้ามองมิว

เจ้าหน้าที่

เป็นอะไรตายคะ

มิว

(เว้นจังหวะ)

อุบัติเหตุคะ

เจ้าหน้าที่

(ก้มหน้าเขียนเอกสาร)

แม่เราใช้มัย

มิว

(มิวพยักหน้ารับ)

คะ

เจ้าหน้าที่

เสียใจด้วยนะคะ

มิว

คะ

เจ้าหน้าที่

(ก้มหน้าดูเอกสาร ขมวดคิ้ว)

ฮี่ --

เราอายุเท่าไร

มิว

17 คะ

เจ้าหน้าที่

อ่า ... คุณพ่อมาด้วยมัยคะ

มิว

(เว้นจังหวะ)

เปล่าคะ

เจ้าหน้าที่

หนูยังไม่บรรลุนิติภาวะเลย หนูต้องให้ผู้ปกครองที่

ถูกต้องตามกฎหมายมาด้วย เขาต้องเซ็นเอกสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิว

แปลว่าอะไรอะคะ

เจ้าหน้าที่

แปลว่า หนูต้องพาพ่อมาที่นี่อะคะ หรือใครก็ได้

ลุงบ้าน้ำอา

มิวถอนหายใจเบาและก้มหน้าลง หยิบโทรศัพท์ขึ้นมา เห็นเบอร์โทรล่าสุดเป็นเบอร์ป้ากับพ่อ เธอ
มองครู่หนึ่ง ก่อนจะตัดสินใจโทรหาป้า

CUT TO:

13 ภายใน. รถป้าดา - กลางวัน

ทะเบียนบ้านที่มีประทับตราตัวสีแดงว่า “ตาย” อยู่บนหน้าที่เป็นชื่อแม่ของมิว เธอเฝ้าปากกลืน
น้ำลายก่อนจะหันออกไปมองข้างทาง

ป้าดา

ทำไมมิวไม่บอกป้าตั้งแต่เช้าอะ ป้าจะได้มาส่ง

มิว

กลัวป้าคิดอะไร มิวนึกว่าทำเองได้

ป้าดา

มิวยังเด็กอยู่เลยนะลูก

มิว

(หัวฟิงกระจกรด)

ป้าดา --

ป้าดาเหลือบมองมิว

มิว (CONT'D)

หลังงานศพจบ มิวไปอยู่กับป้าได้มั๊ย

ป้าดา

(เฝ้าปาก เว้นจังหวะ)

ป้าคุยกับพ่อมิวเรื่องนี้ไปแล้ว

มิว

ว่าให้ไปอยู่กับพ่ออะเหรอ

ป้าดา

ป้าไม่ได้รังเกียจมิวนะ ที่บ้านป้าก็ไม่สะดวกจริง ๆ

มิวเข้าใจป้าใช่ไหมอะ --

ให้ออกาสเขาได้ทำหน้าที่พ่อบ้างเถอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิว
(หันมามองป่า)
ตอนนั้นเธอคะ
(เว้นจังหวะ)
ตอนที่แม่ตายแล้วอะเธอ
ป่าดา
ยังงี้ก็สายเลือดเดียวกันอะมิว

มิว
(พิมพ์)
ไม่เห็นจะเกี่ยวเลย

ป่าดาหันมอมิมวก่อนจะหันกลับไปขับรถต่อ

CUT TO:

14 ภายใน. ห้องนอนมิว - กลางวัน

มิวนอนคว่ำอยู่บนเตียง คุรุหนึ่งจึงพลิกตัวขึ้นมา เธอหยิบโทรศัพท์ เปิดดูเกิดและค้นหาว่า **อายุไม่ถึง 18 อยู่คนเดียวได้ไหม** เธอเจอกระทู้พันทิปที่ตั้งคำถามเดียวกันจึงกดเข้าไปอ่านความคิดเห็น

- **อยู่ที่นั่นแล้วครับ ถ้าใจนั้นคิดว่าอยู่ได้กายก็อยู่ได้**
- **อายุ18อยู่ตจว. ยังเข้ามาเรียนในกรุงเทพคนเดียวอะอะอะครับ**
- **ค่าใช้จ่ายไหว หาที่อยู่ปลอดภัย ก็โอเคแล้วค่ะ**

มิวยิ้มออกมาเล็กน้อย ก่อนจะเลื่อนอ่านต่อ

-- **การออกมาอยู่เอง นั้นหมายถึงภาระค่าใช้จ่าย จขกท.จะต้องรับผิดชอบเองทั้งหมด ถ้าคิดว่าจ่ายไหว คุณแลตัวเองได้ ก็ลองดูครับ**

-- **ออกมาอยู่คนเดียวอันตรายมาก ผู้หญิงวัยรุ่น กำลังเป็นสาว**

มิวเริ่มขมวดคิ้ว

-- **มีปัญหาอะไรที่บ้านหรือเปล่าครับ ทำไมไม่ปรับความเข้าใจกัน**

-- **+1 เม้นด้านบนค่ะ ยังงี้เขาก็เป็นพ่อแม่เรานะ เชื่อว่าถ้าคุยกันดี ๆ ก็เข้าใจค่ะ**

มิวถอนหายใจแรง และโยนโทรศัพท์ไว้ข้างตัว

CUT TO:

15 ภายใน. ศาลาวัต - ยืน

มิวนั่งอยู่หน้าโรงศพ มีแขกในงานจุดธูปไหว้ออยู่ หลังจากเสร็จ มิวขอบคุณ และเขาก็ลุกเดินออกไป

ป่าดาเดินเข้ามาหามิวพร้อมซองใส่เงิน 4 ซอง

ป้าดา

มิว เวลาใส่ของถวายพระ อย่าหันเบงค์ออกแบบนี้

ป้าดา ยืนของให้มิวดู ว่าเบงค์กลับด้านอยู่

มิว

มันก็เหมือนกันอะ

ป้าดา

ไม่เหมือนดิ ทำให้มันเรียบร้อยหน่อย

มิว

งั้นเดี๋ยวมิวทำให้

ป้าดา

ไม่ต้องแล้ว เดี่ยวป้าทำเอง --

มิว ไปเดินเสิร์ฟน้ำให้แขกหน่อยปะ เขาเริ่มมากัน

แล้ว เดี่ยวป้าดูตรงนี้ให้

มิว

ได้ค่ะ

มิว พักหน้ารับ ก่อนจะลุกเดินออกไป

16 **ภายใน. ศาลาวัด – กลางคืน**

มิว กำลังเดินถือถาดเสิร์ฟน้ำให้แขก

แขกในงาน

ลูกแม่แดงไซ้มัย

มิว

คะ

แขกในงาน

เข้มแข็งนะลูกนะ แม่เขาจะได้สบายใจ

มิว ยิ้มเจื่อน ๆ พร้อมพักหน้าก่อนจะเดินเสิร์ฟน้ำต่อ

เราเห็นพ่อมิวเดินเข้ามาในงาน มองมาทางมิว ก่อนจะหันไปเจอป้าดาพอดีจึงทักทายกัน

CUT TO:

CUT TO:

ภายใน. ศาลาวัด – ต่อเนื่อง

มิว เดินถือถาดเปล่ามาที่กระตักน้ำ เจอพ่อยืนหยิบน้ำใส่ถาดที่เล็กกว่าอยู่ พ่อหันมามองมิว

พ่อ
 มิวเอาอันนี้ไปดิ เบากว่า เดี่ยวถาดนั้นพ่อถือไปเอง
 มิวยื่นถาดในมือให้พ่อ แล้วรับถาดจากพ่อมา
 มิวเดินออกไป พ่อหันไปหยิบน้ำใส่ถาด

CUT TO:

17 ภายใน. ห้องกินข้าว – เช้า

มิวเดินลงมาจากบันได เห็นพ่อนั่งเขียนบางอย่างในกระดาษอยู่ที่โต๊ะกินข้าว เธอทำท่าเหมือนจะเดินกลับขึ้นห้องไป

พ่อ
 มิว
 พ่อพูดพลางพยักหน้าเรียก มิวเดินเข้าไปยืนข้างโต๊ะกับพ่อ
 พ่อ (CONT'D)
 เดี่ยวพ่อให้มิวเป็นเขียนประวัติแมนะ
 พูดในงานพรุ่งนี้
 มิว
 เขียนยังไงอะคะ
 พ่อ
 ลองดูเว็บนี้ เขามีวิธีเขียนอยู่
 (พูดพร้อมยื่นโทรศัพท์ให้มิว)
 มิวรับโทรศัพท์และนั่งลงที่เก้าอี้ฝั่งตรงข้ามพ่อ
 มิว
 ต้องเขียนเป็นกลอนอย่างนี้เลยหรอ
 พ่อ
 จริง ๆ เขียนแบบไหนก็ได้แหละ เขาชอบเขียนแบบ
 นี้กัน แต่จริง ๆ พ่อไม่ค่อยชอบนะ
 มิว
 มิวก็คงไม่เขียนแบบนี้อะคะ ตอนพูดคงแปลก ๆ
 (ยื่นโทรศัพท์คืน)
 พ่อ
 เออมิว อย่าลืมเตือนพ่อด้วยนะ ว่าตอนเย็นให้โทร
 หาร้านของข้าวสวย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิวพยักหน้าตอบ ก่อนจะมองไปที่กระดาษ เห็นพ่อเขียนเบอร์ร้านของข้าวสวย และก็ดอกจันข้างล่างว่า
ไม่เอาพวงกุญแจ จานชาม ช้อน

มิว

นี่พ่อตื่นตั้งแต่กี่โมงอะ

พ่อ

6 โมงมั้ง

มิว

ไม่วางเธอคะ

พ่อ

เริ่มแก่แล้ว นอนนาน ๆ ไม่ค่อยได้

พ่อพูดซ้ำ ๆ มิวยิ้มตอบเล็ก ๆ

CUT TO:

18 ภายใน. รถพ่อมิว – กลางวัน

มิวนั่งเล่นโทรศัพท์อยู่ เสียงโทรศัพท์ของพ่อดังขึ้น เขาหยิบขึ้นมารับ

พ่อ

สวัสดีครับ

มิวมองไปที่พ่อ

พ่อ (CONT'D)

อยู่กรุงเทพครับ --

ไม่สะดวกครับ --

เดี๋ยวไว้มะรืนนะ เดี่ยวผมโทรกลับไปอีกทีนึง

พ่อวางโทรศัพท์ลง มิวมองพ่ออยู่พักนึง แล้วจึงหันกลับมาเล่นโทรศัพท์

CUT TO:

19 ภายใน. ศาลาวัด – กลางคืน

มิวกำลังนั่งล้างจานอยู่ เธอเหลือบไปเห็นป่าดาคุยกับพ่ออยู่แถว ๆ หน้าโรงศพ ครู่หนึ่งพ่อหันมามองที่
มิวพอดี เธอทำเป็นไม่เห็นแล้วก้มหน้าล้างจานต่อ

CUT TO:

20 ภายใน. ห้องรับแขก – กลางคืน

พ่อนั่งอยู่ที่โซฟา มิวเดินเข้ามานั่งที่โซฟาอีกฝั่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อ

พ่อคุยกับป้าดามา --

มิวไปขอยอยู่กับป้าดาหรือ

พ่อไม่รู้ว่ามีจะลำบากใจขนาดนั้น

พ่อกคงคิดเร็วเกินไป

มิว

พ่อ

คือ มิวไม่ได้--

มิวไม่อยากจะอยู่กับพ่อใช่ไหม

มิวมองหน้าพ่อ ก่อนจะหลบตา ค่อย ๆ เม้มปาก เว้นจังหวะ

มิว

มิว ... ไม่รู้เหมือนกัน

เว้นจังหวะ พ่อมองที่มิว มิวก้มหน้า

มิว (CONT'D)

มิวไม่รู้ว่ามีควรรู้สึกยังไง

พ่อ

พ่อก็ไม่รู้เหมือนกันว่าพ่อควรทำยังไง

แต่พ่อเข้าใจนะว่ามีคงจะไม่สบายใจที่จะอยู่กับ

พ่อ พ่อเลยคิดว่า ทางที่ดีที่สุด --

คือ พ่ออยากให้มิวเป็นคนตัดสินใจเรื่องนี้เองนะ

มิวเงยหน้ามองพ่อ มิวขมวดคิ้ว

พ่อ (CONT'D)

ถ้ามิวอยากจะอยู่กับพ่อ ก็มาได้เลย พ่อคุยกับ

อาจารย์ให้แล้ว ไม่ต้องห่วงเรื่องนั้น แต่ว่า

ถ้ามิวไม่โอเคจริง ๆ มิวเรียนอยู่ที่นั่นต่อได้นะ

แต่พ่อจ่ายค่าเช่าบ้านหลังนี้ต่อไม่ไหวจริง ๆ เดี่ยว

พ่อก็จะหาหอให้

มิว

พ่อหมายความว่าไง --

พ่อ

พ่อก็จะส่งเงินให้มิว แล้วพ่อก็จะมาหาบ่อย ๆ

มิวอีกซัก พุดไม่ออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิว

แล้ว พ่อหายไปไหนมาตั้งนานอะ

พ่อ

ปัญหาของผู้ใหญ่มันซับซ้อนกว่าที่มิมคิดอะนะ

บางครั้งพ่อก็ไม่มีทางเลือก

มิว

(เริ่มขึ้นเสียง)

พ่อเลิกพูดเรื่องเหตุผลของผู้ใหญ่ได้ปะ -- ก็มิวไม่
เข้าใจ -- แล้วทำไมทุกคนต้องทำเหมือนเข้าใจมิว
ด้วย ทำไมทุกคนต้องมาบอกว่ามิวต้องรู้สึกยังไง
ทำไมมิวต้องเข้มแข็งทั้ง ๆ ที่แม่เพิ่งตาย ทำไมมิว
ต้องให้ภรรยาที่พ่อทิ้งมิวไป อย่างนี้พ่อว่ามิวมี
ทางเลือกปะ

เว้นจังหวะ พ่อแน่นปาก กลืนน้ำลาย

พ่อ

แล้วมิวอยากให้พ่อทำยังไง ตอนพ่อชวนไปอยู่ด้วย
มิวก็ไม่โอเค แล้วตอนนี้พ่อให้มิวเลือก มิวก็มาเป็น
แบบนี้

มิว

(กระพริบตาหลายที เหมือนจะร้องไห้)

พ่อรู้ปะ ทั้งชีวิตนี้มิวแทบไม่เคยได้เลือกอะไรเลยนะ
ของทั้งบ้านนี้ แม่ก็เป็นคนเลือกหมดอะ ชุดที่มิวใส่
อยู่นี้แม่ก็เป็นคนซื้อให้ มีแค่กล่องเพลงอันนั้นเองมั้ง
ที่มิวเป็นคนเลือก --

พ่อมองคางที่กล่องเพลง ก่อนจะหันกลับมาหามิว

มิว (CONT'D)

มิวจะรู้ได้ยังไงว่ามิวว่าเลือกถูก มิวจะารู้ได้ยังไงว่า
ถ้ามิวอยู่คนเดียว แล้วมิวจะอยู่ได้
มิวจะรู้ได้ยังไงว่าถ้ามิวเลือกอยู่กับพ่อ แล้วพ่อจะ
ไม่ทิ้งมิวอีก

ครูหนึ่งมิลูกจากโซฟา หันหลังเดินออกไป พ่อหน้าตาไหล

พ่อ

มิว

มิวหยุดเดิน แต่ไม่ได้หันกลับมา

พ่อ (CONT'D)

พ่อไม่ได้ตั้งใจทำให้มิลูกแบบนั้นนะ

มิวพูดแล้วเดินขึ้นบันไดไป

CUT TO:

21 ภายใน. ห้องรับแขก – กลางคืน **FLASHBACK**

ภาพแคบที่มือของพ่อกำลังจะยื่นมือไปหามิวที่นั่งร้องไห้ให้ผู้ตรงบันได แต่สุดท้ายเขาก็ไม่ได้ทำ

CUT TO:

22 ภายนอก. ข้างศาลาวัด – กลางวัน

มิวยืนอยู่ข้างพ่อ ทั้งคู่กำลังเผากระดาษเงินกระดาษทองให้แม่ เมื่อเผาทั้งหมดแล้ว พ่อยื่นมือขึ้นมาจับไหล่มิว และบีบเบา ๆ ก่อนจะหันหลังเดินออกไป

CUT TO:

23 ภายใน. ศาลาวัด – กลางวัน

พิธีกรงานศพประกาศออกไมค์ มิว พ่อ และบิดายืนอยู่ข้างหน้า ห่างออกไปไม่ไกล

พิธีกร (ไมโครโฟน)

ก่อนที่จะประกอบพิธีฌาปนกิจศพคุณแม่นันทมุล พร

ไพบุลย์ เพื่อเป็นการประกาศเกียรติคุณและได้

ระลึกถึงเป็นครั้งสุดท้าย ขอเชิญนางสาวชุตติกานต์

พรไพบุลย์ ขึ้นนำเรียนประวัติและคำอาลัยเพื่อเป็น

อนุสรณ์แก่ผู้วายชนม์ ขอเรียนเชิญค่ะ

พ่อมองหน้ามิว มิวยื่นมือ พ่อสะกิดให้มิวเดินออกไป แต่เธอก็ไม่ยอมออก

พ่อ

(กระซิบ)

มิว

มิวยังยื่นมือ ไม่ได้หันมามองพ่อ ครูหนึ่งพ่อจึงเดินออกไปยืนที่ไมค์

พ่อ (ไมโครโฟน)

สวัสดีครับ ผมเป็น -- อดีตสามีของแดงนะครับ --
แดงได้จากพวกเราไปอย่างกะทันหันด้วยอุบัติเหตุ
ทางถนนไปเมื่อ 4 วันที่ผ่านมา ทุกคนไม่ทันตั้งตัว
จริง ๆ ครับ -- ผมอาจจะ...ไม่ได้พูดประวัติของเธอ
มากนักครับ เพราะทุกคนที่นี่ก็คงพอทราบกันอยู่แล้ว

มิวเงยหน้ามองพ่อ

พ่อ (ไมโครโฟน)

แดงเป็นคนน่ารักครับ เธอตั้งใจฟังเวลาคนพูด เธอ
เป็นคนขยัน แต่เป็นคนไม่ชอบทำงานบ้าน แต่ก็
พยายามที่สุดแล้ว เธอเป็นคนใส่ใจเรื่องเล็ก ๆ
น้อย ๆ แล้วเธอก็ --

มิวมองหน้าพ่อ

พ่อ (CONT'D)

เธอลี้นลูกดีมาก ๆ ดีกว่าผมแน่ ๆ -- ผมเพิ่งจะมา
รู้วันนี้ ว่ามันเป็นเรื่องที่ยากจริง ๆ ไม่รู้จริง ๆ ว่าจะมี
วันที่ผมทำได้เท่าเธอมั๊ย

พ่อละลายตาจากแขกมามองที่มิว

CUT TO:

24 ภายนอก. ข้างเมรุ – กลางวัน

ควีนลอยออกจากเมรุ แยกในงานทยอยเดินออกจากงาน พ่อมองตามควีนนั้นอยู่พักหนึ่งก่อนจะเมิน
หน้าออก และหันไปเจอแจนในชุดนักเรียน เธอเดินตรงเข้าไปหามิว แจนยกยิ้มให้ มิวเดินเข้าไปกอด
แจนไว้ และพยายามกลืนน้ำตา แจนตกใจเล็กน้อย ก่อนที่จะค่อย ๆ ยกแขนขึ้นมา

มิว

กอดกู่หน่อยดิ

แจนใช้สองแขนกอดมิวไว้แน่น

แจน

ขอโทษนะมึง กูเพิ่งมาถึงเอง

พ่อมองทั้งคู่อยู่ ก่อนจะย้ายสายตาไปมองทางอื่น

CUT TO:

25 ภายใน. รถพ่อมิว – เย็น

พ่อขับรด มิวนั่งอยู่ข้าง ๆ หน้าต่างฝั่งมิวเปิดอยู่ เธอถือรูปหน้าศพแม่กับกระถางรูป 1 ดอกวางไว้บน
ตัก มิวหันไปมองพ่อ แล้วหันกลับมามองทาง

มิว

พ่อ

พ่อ

(หันมามอง)

อ้อม

มิว

ถ้าสมมติว่าแม่ยังไม่ตาย

พ่อจะกลับมาหามิวปะ

พ่อยังไม่ตอบ ขับรถต่อไป คิดหนักก่อนจะพูดออกมา

พ่อ

พ่อเคยคิดว่าจะกลับมา --

แต่ไม่รู้เหมือนกันว่าจะกลับมาเมื่อไหร่

มิวยังมองทางข้างหน้าอยู่ ไม่ได้หันไปมองพ่อ

CUT TO:

26 ภายใน. ห้องรับแขก – เย็น

มิวเปิดประตูเข้ามาและเดินมาวางรูปแม่และกระถางรูปไว้บนตู้เก็บของ

พ่อเดินตามเข้ามาและวางกล่องข้าวไว้บนโต๊ะ มิวเดินไปที่แถวหน้าบ้านได้

พ่อ

มิว

มิว

(ถอนหายใจเล็ก หันกลับมามอง)

มิวเหนื่อยอะพ่อ มิวอยากอาบน้ำ

พ่อ

มากินข้าวก่อนมา ข้าวเที่ยงก็ไม่ได้กิน

เดี๋ยวจะเป็นโรคกระเพาะเอา

มิวหันไปมองที่กล่องข้าว ก่อนจะหันมาหาพ่อ

มิว
 ค่ะ เดี่ยวมิวมากิน
 พ่อ
 มิว --
 ตกลงว่ามิวเลือกหรือยัง

มิวมองหน้าพ่ออยู่ครู่หนึ่ง

มิว
 ยังค่ะ -- เดี่ยวพุงนี้มิวโทรหานะ
 มิวขอคิดก่อน
 พ่อ
 (พยักหน้า)
 โอเค -- กินข้าวด้วยนะลูก

CUT TO:

ภายใน. ห้องกินข้าว – ต่อเนื่อง

มิวมองจากข้างในบ้านผ่านหน้าต่าง เห็นพ่อขับรถออกไป เธอเดินไปที่โต๊ะกินข้าว เปิดข้าวกล่อง
 ออกมาเป็นผัดไทยหมู เธอนั่งลงที่เก้าอี้ หยิบช้อนขึ้นมากัดกิน ภาพตัดไปที่กล่องเพลง

CUT TO:

27 ภายใน. ห้องนอนมิว – ถ้า

เสียงแมลงดังเข้ามาจากนอกห้อง มิวนอนตะแคงหันหลังให้กล้อง เสียงแมลงค่อย ๆ เจียบลง เสียง
 บรรยากาศรอบข้าง ค่อย ๆ เบาลงตาม เหลือเพียงเสียงหายใจ เธอพลิกตัวขึ้นมานอนหงาย เสียง
 รอบข้างเจียบลงอีก จนคนดูไม่ได้ยินอะไร น้ำตามิวค่อย ๆ ไหลออกมา เธอไม่ได้พยายามกลั้น ปล่อยให้มันไหลต่อไป เธอร้องออกมาอย่างหนัก

CUT TO:

28 CUT AWAY บรรยากาศกรุงเทพฯ

CUT TO:

29 ภายใน. ห้องน้ำหอพักของมิว – เข้า

มิวในชุดนอนกำลังแปรงฟันอยู่หน้ากระจก

CUT TO:

ภายใน. หอพักของมิว – ต่อเนื่อง

ภาพแคบ เห็นประตูตู้เสื้อผ้าเปิดค้างอยู่ มิวกำลังแต่งตัว ครูหนึ่งเธอเปิดประตูตู้เสื้อผ้าเธออยู่ในชุดนักเรียนโรงเรียนเดิม ตัดไปที่ภาพกว้าง เห็นบรรยากาศหอพักของมิว มีเตียง 3.5 ฟุต ตู้เสื้อผ้า โต๊ะทำงาน และชั้นหนังสือที่ไม่ได้มีของอะไรมากมาย แต่ยังมีกล่องเพลงอันเดิมอยู่ เสียงไลน์ดังขึ้น

พ่อ- ฟุ้งนี้พ่อขึ้นไปประชุมงานที่กรุงเทพฯ ไปกินข้าวกันมัย

มิวเดินพลางผูกโบว์ที่ผม ก่อนจะหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดู มิวพิมพ์ตอบด้วยสติ๊กเกอร์ทำท่า OK ก่อนจะเก็บเข้ากระเป๋า นั่งลงใส่ถุงเท้า รองเท้า และหยิบกระเป๋าเดินออกจากห้องไป

CUT TO:

30 **ภายนอก. ทางเดินหน้าหอพักของมิว – เข้า**

มิวอยู่ในชุดนักเรียน สะพายกระเป๋า เราเห็นเธอจากด้านหลัง เธอเดินออกไปจนสุดสายตา

บทที่ 4

การเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์

ความพร้อมก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญ ข้าพเจ้าในฐานะผู้ลำดับภาพ ต้องมีการตีความบทภาพยนตร์เพื่อนำมาออกแบบการลำดับภาพในฉากต่างๆ เพื่อให้ภาพยนตร์สามารถสื่อสารในสิ่งที่ต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ข้าพเจ้าจึงมุ่งเน้นไปที่การสื่อสารกับผู้กำกับในช่วงเวลา Pre-Production มากเป็นพิเศษ เพื่อทำความเข้าใจภาพรวมของภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์หรือความรู้สึกของตัวละคร ภาพจะออกมาเป็นอย่างไร มุมกล้อง การเคลื่อนกล้องต่างๆ การใช้สัญลักษณ์ในแต่ละฉากว่าตรงกันกับผู้กำกับหรือไม่ ควรปรับแก้หรือถูกพัฒนาไปอย่างไรจึงเริ่มขั้นตอน ต่อไป

ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นเป็นส่วนที่สำคัญมาก เพราะเป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง ที่จะเป็นการชี้แนวทางของเรื่องว่าจะดำเนินไปในทางไหน หากมีเหตุการณ์ข้อบกพร่องหรือข้อ จำกัดในขั้นตอนการถ่ายทำ ขั้นตอนหลังการถ่ายทำนี้จะสามารถแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อจำกัดที่เกิดขึ้นนั้นได้ โดยกระบวนการของขั้นตอนก่อนการถ่ายทำมีดังนี้

- 4.1 การคัดเลือกนักแสดง (Casting)
- 4.2 Storyboard
- 4.3 Location
- 4.4 Block Shot
- 4.5 เตรียมอุปกรณ์
- 4.6 ขั้นตอนการเล่าเรื่อง (Screen Test)
- 4.7 ขั้นตอนการตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut)
- 4.8 ขั้นตอนการตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Fine Cut)

4.1 การคัดเลือกนักแสดง (Casting)

เมื่อบทภาพยนตร์ถูกเขียนเสร็จอย่างละเอียดทั้งในส่วน of ตัวละครการดำเนินเรื่องและสถานที่ ที่จะใช้ใน เรื่อง ก็เข้าสู่การเตรียมการก่อนถ่ายทำ ซึ่งภาพยนตร์สั้นเรื่อง ‘watch over me’ โดยส่วนใหญ่แล้วตัวภาพยนตร์ จะมุ่งเน้นไปที่ตัวละคร มิว และ พ่อ ที่จะต้องมีความเข้มข้นทางอารมณ์ การแสดงสีหน้าแววตา ข้าพเจ้าจึงโฟกัสไปที่ความเข้ากันของนักแสดงทั้ง 2 คน โดยข้าพเจ้าจะนำวิดีโอ Casting ที่อัดไว้มาตัดต่อเพื่อดูความเข้ากันในการแสดงของทั้ง 2 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

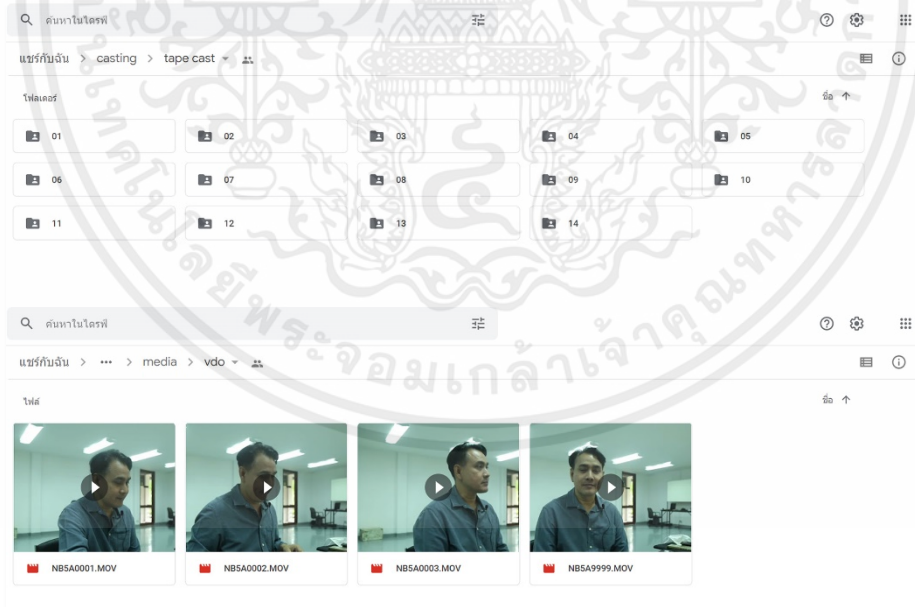
4.1.2 ตัวละครมิว

CASTING บทมิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

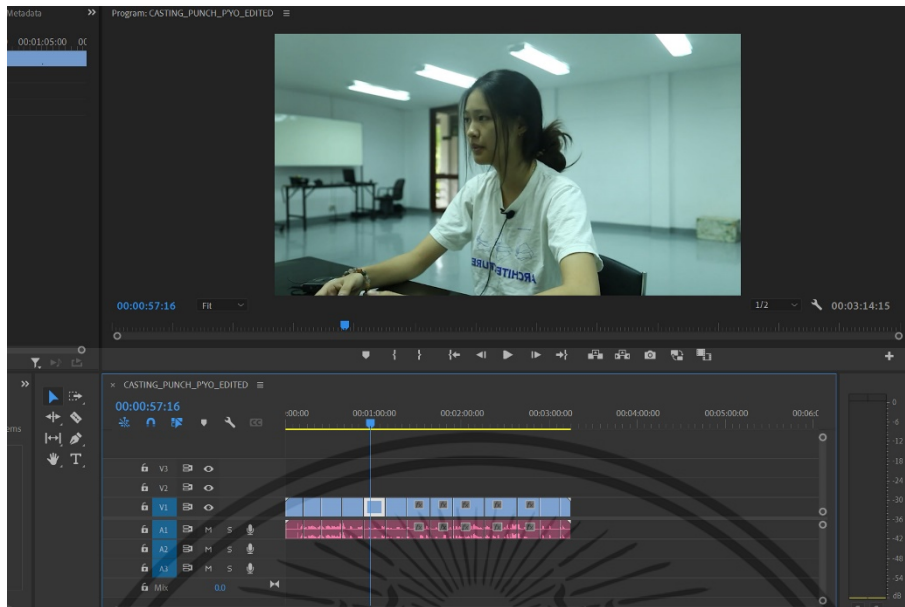
4.1.3 ตัวละครพ่อ

CASTING unพ่อ

ภาพที่ 4.1 ภาพการจัดการฟุตเทจ เสียง และส่วนเสริมต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

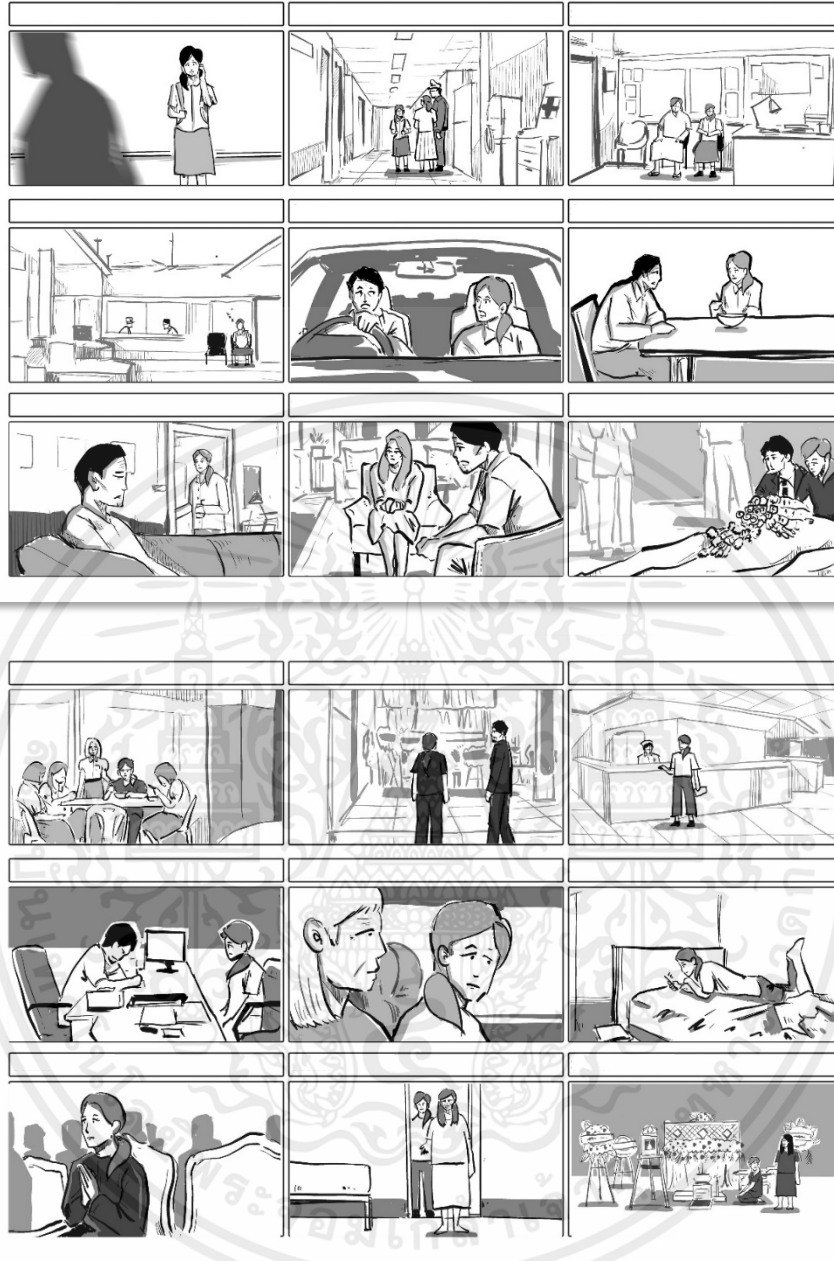

ภาพที่ 4.2. การลำดับภาพ 2 นักแสดงในวัน Casting

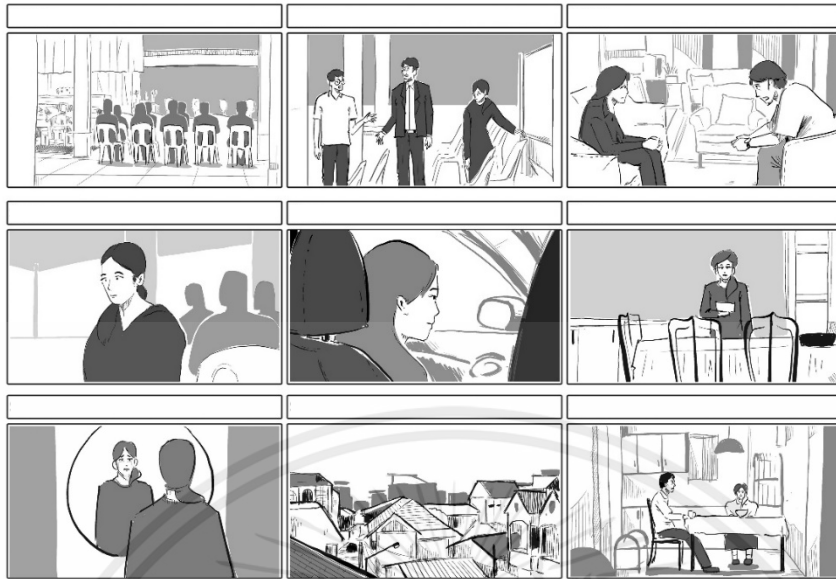
4.2 Storyboard

การวาด Storyboard เพื่อร่างภาพที่คิดหลังจากอ่านบทภาพยนตร์ เพื่อเรียบเรียงภาพที่จะนำไปเล่าเป็นเรื่องราวแทนตัวอักษรและถ่ายต่อไปดำเนินการต่อในขั้นตอนต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 Storyboard ภาพรวมของภาพยนตร์ทั้งเรื่อง

ภาพที่ 4.4 Storyboard Screen Test – Scene 24-26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 Location

การหาสถานที่เพื่อการถ่ายทำ และดูทิศทางขององค์ประกอบภาพรวมของฉาก ข้าพเจ้าและผู้กำกับได้หาสถานที่ถ่ายทำให้ตรงกับภาพที่คิด อีกทั้งข้าพเจ้าได้มีการคุยกับฝ่ายออกแบบกำกับ ศิลป์และกำกับภาพ ถึงเรื่องมุมกล้องและองค์ประกอบศิลป์ที่ใช้ในการถ่ายทำเพื่อให้ได้รู้ภาพรวมของภาพในฉากๆต่างๆของภาพยนตร์ นอกเหนือจากนั้นข้าพเจ้ายังเป็นคนดำเนินการขอใช้สถานที่ต่างๆในภาพยนตร์อีกด้วย

ภาพที่ 4.5 ภาพสถานที่ถ่ายทำ วัดอุทัยธรรมาราม

ภาพที่ 4.6 ภาพสถานที่ถ่ายทำ โรงพยาบาลสิรินธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

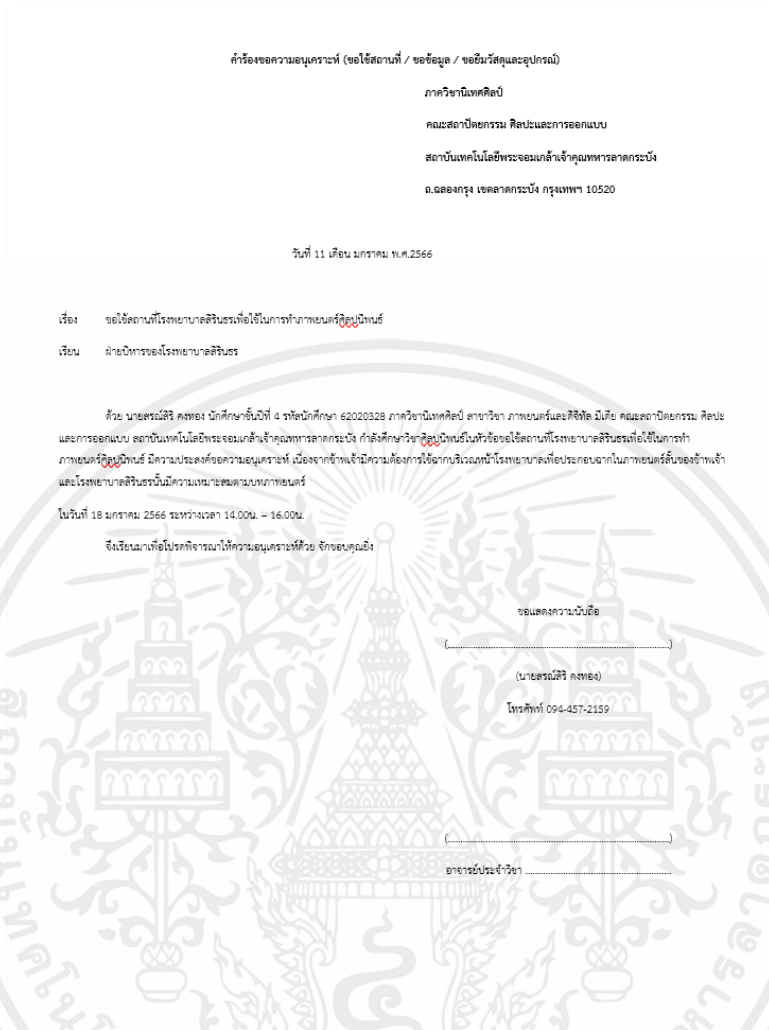

ภาพที่ 4.7 ภาพสถานที่ถ่ายทำ สถานีตำรวจนครบาลลาดกระบัง

ภาพที่ 4.8 ภาพสถานที่ถ่ายทำ สำนักงานเขตลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.9 หนังสือติดต่อขอใช้สถานที่ในการถ่ายทำภาพยนตร์

4.4 Block Shot

การ Block Shot ก่อนการถ่ายทำจริง ข้าพเจ้าเข้าไปดูเพื่อจะตรวจเช็คการเปลี่ยนแปลงขององค์ภาพกอบต่างๆที่พัฒนามาจากขั้นตอนของ Storyboard และได้ดูเฟรมภาพของจริงที่จะเกิดขึ้นในวันถ่ายทำ Screen Test เพื่อเตรียมตัวสำหรับช่วง Post-Production ของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 Block Shot Screen Test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 การจัดเตรียมและเลือกใช้อุปกรณ์

ข้าพเจ้าได้จัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับการตัดต่อในโปรดักชั่นที่มีอุปกรณ์ดังนี้ โน้ตบุ๊ก , เอกเทนอนอล ฮาร์ดดิส , การ์ด ริดเดอร์ และ โปรแกรมตัดต่อและทำสีเบื้องต้น โดยข้าพเจ้าจะใช้โปรแกรม Premier Pro เป็นหลัก

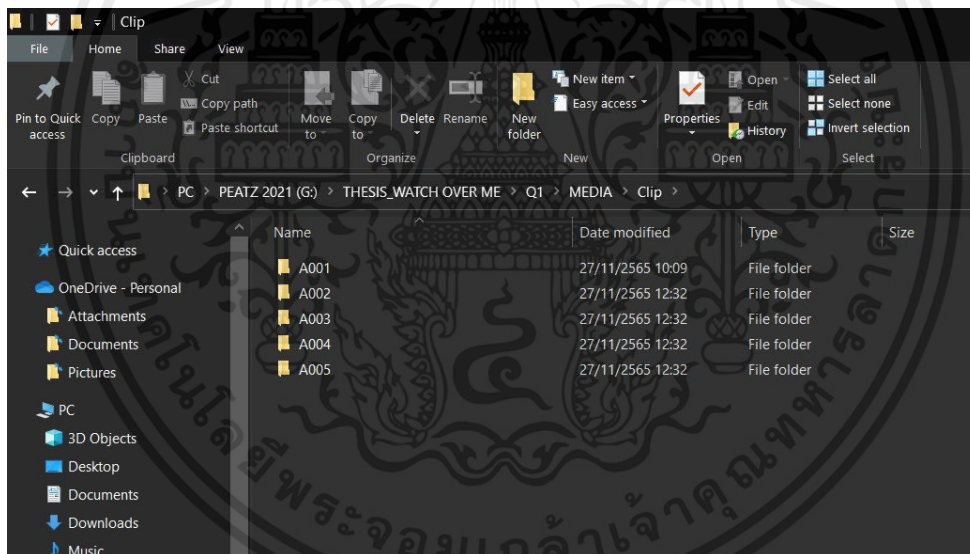
ภาพที่ 4.11 รูปภาพอุปกรณ์สำหรับการตัดต่อในโปรดักชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 ขั้นตอนการเล่าเรื่อง (Screen Test)

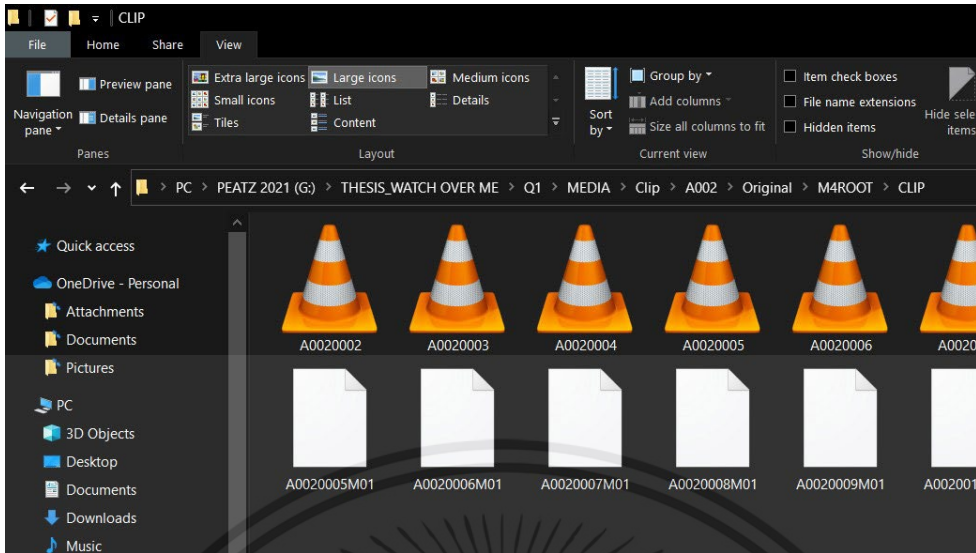
ในส่วนของ Screen Test นั้นจะหยิบ Scene 24-26 มาทำการทดสอบ โดย Scene ที่เลือกมานั้นมีการใช้ Dialogue ที่น้อย แต่มวลรวมอารมณ์จะอยู่ที่กิริยา และสายตาของตัวละครเป็นหลัก เพราะฉะนั้นจึงต้องค่อนข้างให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นหลัก

โดยเนื้อเรื่องใน Scene นั้นจะเป็นตอนที่พ่อและมิวนั่งรถกลับบ้าน เธอถือรูปหน้าศพของแม่ไว้ มิวนถามพ่อว่าถ้าแม่ไม่ตายจะกลับมาอยู่กับเธอมั๊ย มิวนกลับมาถึงบ้านกับพ่อ พ่อถามว่ามิวนตัดสินใจหรือยัง มิวนตอบว่าขอคิดดูก่อน พ่อจึงวางข้าวไว้ให้ ก่อนจะขับรถกลับจันทไป มิวนมาเปิดกล่องข้าวดูและเห็นผัดไทยหมูหมัก เธอนั่งลงกินที่โต๊ะ เธออนตะแคงอยู่ ก่อนจะพลิกตัวนอนหงาย เสียงบรรยากาศรอบข้างค่อย ๆ เบาลง เธอ น้ำตาไหลออกมา เธอไม่ได้พยายามกลั้น ปล่อยให้มันไหลต่อไป เธอร้องออกมาอย่างหนัก

ภาพที่ 4.12 ภาพการจัดการฟุตเทจ เสียง และส่วนเสริมต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

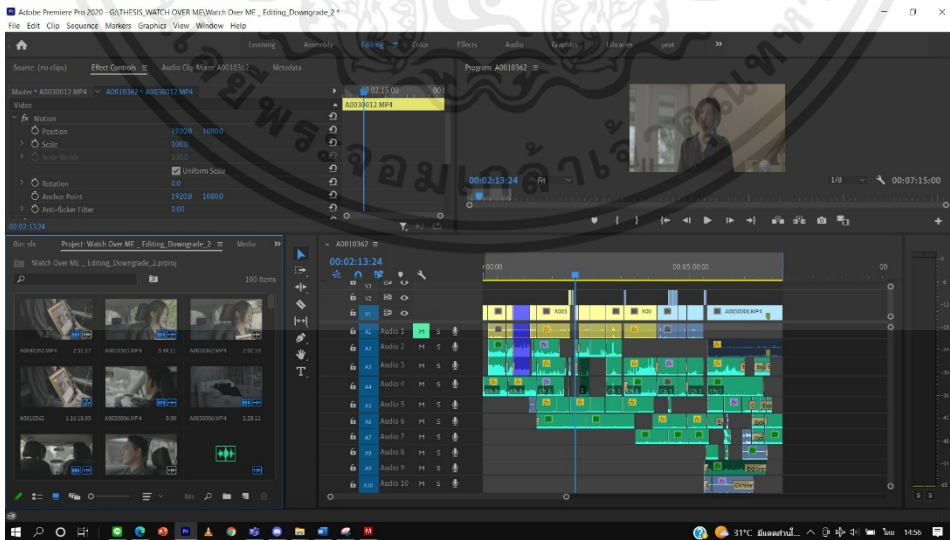

ภาพที่ 4.13 ภาพการจัดการฟุตเทจ เสียง และส่วนเสริมต่าง ๆ

4.7 ขั้นตอนการตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut)

ช่วงแรกของการเตรียมตัวตัดต่อ เมื่อการถ่ายทำเสร็จสิ้น ข้าพเจ้าจะนำฟุตเทจและ เสียงที่อัดไว้ มาลงโปรแกรมที่ได้จัดเตรียมไว้ โดยแยกตามหัวข้อที่กำหนด แบ่งตามคิวที่ถ่าย เพื่อความสะดวกในการหาไฟล์ ซึ่งกระบวนการนี้เป็นพื้นฐานของขั้นเริ่มต้นการดำเนินการตัดต่อ

หลังจากนั้นข้าพเจ้าจะใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro 2021 ในการตัดต่อ เพราะเป็น โปรแกรมที่ข้าพเจ้าถนัด ยืดหยุ่น ใช้งานง่ายและสามารถโยนไฟล์ที่อยู่ในเครือข่ายของ Adobe ได้สะดวก ข้าพเจ้าจึงใช้โปรแกรมนี้

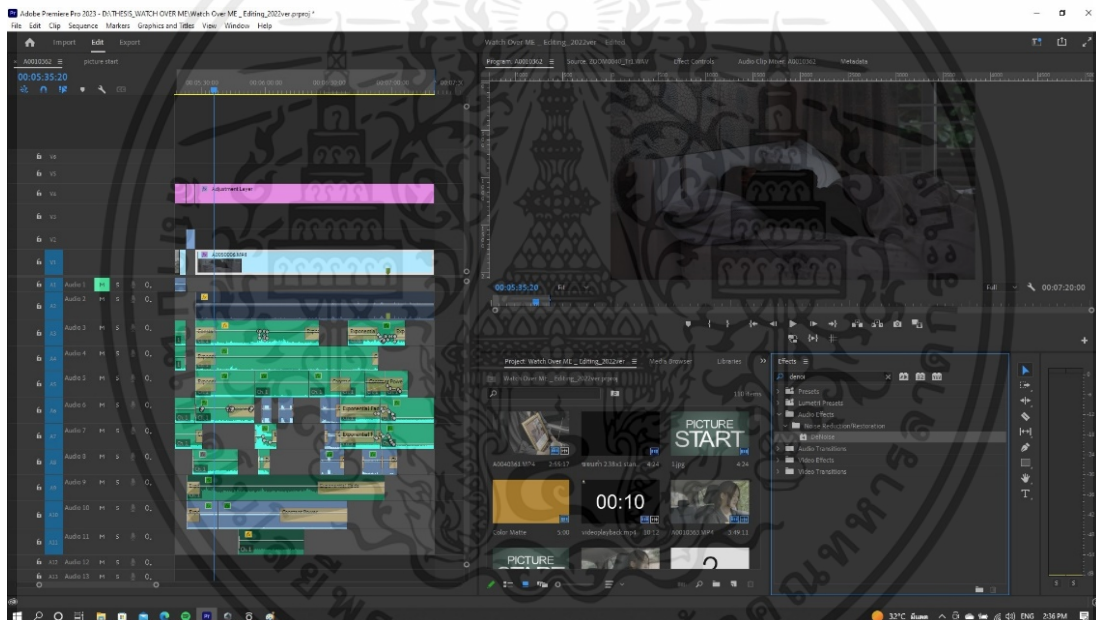
ภาพที่ 4.14 ภาพมุมมองการตัดต่อใน Adobe Premiere Pro 2021 / ภาพมุมมองการตัดต่อแบบหยาบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าจะนำฟุตเทจมาเรียงช่วงแรก และตัดแบบหยาบออกมา เนื่องด้วยฉากที่เลือกมาทำ Screen Test มีเสียงที่เป็น Dialogue เสนอเสียงเข้ามาวางตั้งแต่ต้น เพื่อให้ฝ่ายเสียงสามารถทำงาน ต่อเนื่องหลังจากเราได้ง่ายขึ้น แต่ไม่ถึงกับเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ กำกับเห็นภาพโดยรวมว่าเป็นอย่างไร และ เป็นการตรวจสอบกับผู้กำกับว่า เราทั้งคู่เห็นภาพตรง กันหรือไม่ ให้เห็นไปในแนวทางเดียวกัน

4.8 ขั้นตอนการตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Fine Cut)

หลังจากทำการตัดแบบหยาบเป็นที่เรียบร้อย จะมีการส่งให้ผู้กำกับเช็คในรอบแรก ก่อนที่ข้าพเจ้า จะเข้าไปตัดอีกครั้งพร้อมกับผู้กำกับ โดยส่วนใหญ่จะเป็นการรีเชค Take ที่ไม่ได้เลือกมาใช้ เพื่อดูความเป็นไป ได้อื่นๆ และการ trim บางจังหวะให้สั้นยาว โดยคำนึงถึงอารมณ์ของการแสดงเป็นหลัก ก่อนจะส่งให้ Sound Designer และ Color Grading ไปทำงานต่อ

ภาพที่ 4.15 ภาพขั้นตอนการตัดต่อแบบสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.16 ภาพการตัดต่อแบบสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การถ่ายทำภาพยนตร์

การถ่ายทำภาพยนตร์นั้น ข้าพเจ้าจะเป็นคนทำตำแหน่ง Loader หน้าที่เตรียม Memory Card และเปลี่ยน Memory card ที่ใช้ถ่ายทำเวลา Card หมด โดยหลังจากที่ข้าพเจ้าได้ทำการเปลี่ยน Card ข้าพเจ้าก็จะจัดเก็บดูความเรียบร้อยไฟล์ จัดการไฟล์ และสำรองไฟล์ เพื่อสามารถนำไปเข้าสู่กระบวนการต่อไปได้อย่างไม่มีปัญหาการถ่ายทำ ทุกอย่างจึงถูกวางแผนไว้อยู่ก่อนแล้วในขั้นตอนของกระบวนการเตรียมการก่อนการถ่ายทำ ทั้งการเลือกอุปกรณ์ที่จะใช้สำหรับการถ่ายทำ มุมกล้องที่เหมาะสม ตำแหน่งนักแสดงหลัก และ นักแสดงประกอบฉาก โดยการถ่ายทำภาพยนตร์ เริ่มถ่ายทำตั้งแต่วันที่ 18 มกราคม ถึง 4 กุมภาพันธ์ 2566 รวมจำนวนการถ่ายทำทั้งสิ้น 4 คิว

โดยในผลงานในช่วงการถ่ายทำภาพยนตร์ มีรายละเอียดดังนี้

5.1 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 18 มกราคม 2566

- 5.1.1 การถ่ายทำฉากห้องน้ำสถานีตำรวจ
- 5.1.2 การถ่ายทำฉากเดินออกจากหอพักของมิว
- 5.1.3 การถ่ายทำฉากหอพักของมิว
- 5.1.4 การถ่ายทำฉากสำนักงานเขต
- 5.1.5 การถ่ายทำฉากสถานีตำรวจ

5.2 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 19 มกราคม 2566

- 5.2.1 การถ่ายทำฉากบนรถ แบบที่กล้องอยู่ในรถ
- 5.2.1 การถ่ายทำฉากบนรถ แบบที่กล้องอยู่นอกรถ

5.3 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2566

- 5.3.1 การถ่ายทำฉากที่มีนักแสดงเข้าฉากรวมกันมากกว่า 2 คน
- 5.3.2 การถ่ายทำฉากที่มีนักแสดงประกอบจำนวนมาก

5.4 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2566

- 5.4.1 การถ่ายทำฉากบ้านมิว
- 5.4.2 การถ่ายทำฉากอารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นข้าพเจ้าได้แจกจ่ายงานให้ทีมงานในแต่ละส่วน โดยเริ่มจากการลำดับภาพแบบหยาบ เพื่อดูภาพรวมของการเล่าเรื่องว่าเป็นไปตามที่บทภาพยนตร์วางไว้หรือไม่ หลังจากนั้นจึงได้ทำการลำดับภาพแบบละเอียด ก่อนจะทำงานในส่วนอื่น ๆ ต่อไป

โดยในส่วนของงานของข้าพเจ้า ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ มีรายละเอียดดังนี้

6.1 งานลำดับภาพแบบหยาบ

6.1.1 ความคิดเห็นของกรรมการต่อการลำดับภาพแบบหยาบ

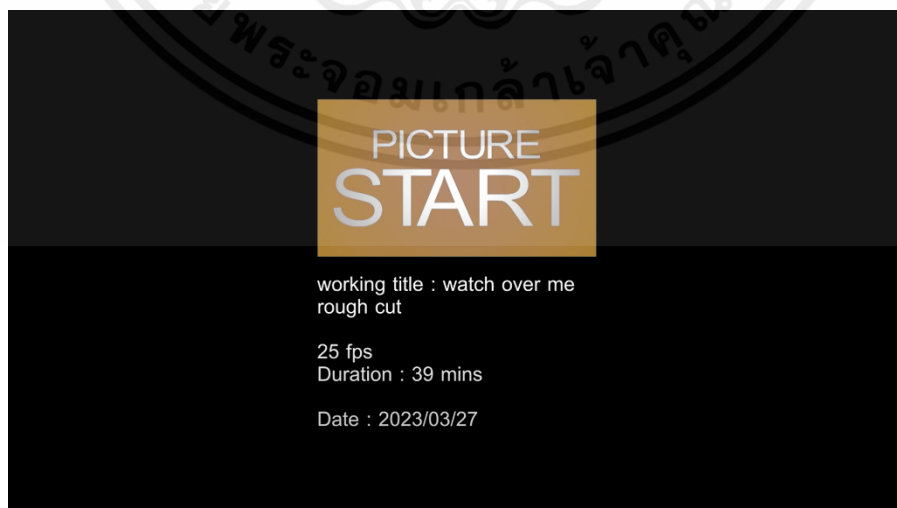
6.2 คุยถึงแนวคิดและอารมณ์กับผู้กำกับ

6.3 Double head กับผู้กำกับ ในงานลำดับภาพแบบละเอียด

6.4 ขั้นตอนการตัดต่อแบบสมบูรณ์

6.1 งานลำดับภาพแบบหยาบ

ในขั้นตอนการลำดับภาพแบบหยาบ ข้าพเจ้าได้ลำดับภาพออกมาตามบทภาพยนตร์ ซึ่งมีความยาวถึง 44 นาที เมื่อข้าพเจ้าได้ดูครั้งแรกจึงได้เห็นถึงจังหวะของภาพยนตร์ที่ยังไม่ลงตัว และได้มองเห็นฉากที่เล่าซ้ำ และเยอะเกินความจำเป็นอยู่ จึงได้นำฉากนั้นออกไปและลำดับภาพใหม่ในส่วนของจังหวะ ออกมาเป็นร่างแรกที่ 39 นาที

ภาพที่ 6.1 ภาพขั้นตอนการตัดต่อแบบสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.1 ความคิดเห็นของกรรมการต่อการลำดับภาพแบบหยาบ

โดยหลังจากที่คณะกรรมการได้ทำการดูหนังเรื่องนี้เรียบร้อยแล้ว ได้แนะนำว่าควรเพิ่มเติมหรือตัดฉาก ภาพยนตร์บางฉาก เนื่องจากไม่ช่วยส่งเสริมหรือพัฒนาเนื้อหาของภาพยนตร์มากนัก มีการเล่าเนื้อเรื่องที่ซ้ำเกินไป ทำให้รู้สึกภาพยนตร์มีความยาว ไม่ก่อให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับตัวภาพยนตร์ เนื้อหาบางจุดอาจจะทำให้ผู้ชมนั้น สับสนกับสิ่งที่ต้องการจะสื่อสาร ข้าพเจ้าจึงนำความคิดเห็นนั้นมาปรับใช้แก้ไขในการลำดับภาพแบบละเอียด (Fine Cut)

6.2 คุยถึงแนวคิดและอารมณ์กับผู้กำกับ

เนื่องจากได้มีการพูดคุยเรื่องแนวคิดหลักๆ กับผู้กำกับตั้งแต่ขั้นตอนการเขียนภาพยนตร์และได้ทดลองไปใน ขั้นตอนทดสอบการถ่ายทำไปแล้ว ในขั้นตอนนี้จึงเป็นการทบทวนและคุยถึงฉากใหม่ ๆ ที่ยังไม่ได้ทดลองถ่ายทำ ซึ่ง ยังคงเป็นแนวคิดเดิม “การให้ผู้ชมค่อยๆดูการพัฒนาของมิวอยู่ห่างๆ” ก่อนที่ข้าพเจ้าจะทำงานเพิ่มเติมเพื่อ Double head กับผู้กำกับอีกรอบในขั้นตอนต่อไป

6.3 Double head กับผู้กำกับ ในงานลำดับภาพแบบละเอียด

ในขั้นตอนการลำดับภาพแบบละเอียด ข้าพเจ้าได้ทำการลำดับภาพร่วมกับผู้กำกับ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ ภาพยนตร์สั้นมีความกระชับ ทำการดูปุ่ตเพื่อประกอบกับภาพยนตร์อีกรอบเพื่อดูความเป็นไปได้อื่นๆ และเพื่อ ทำให้ภาพยนตร์มีความสั้นและกระชับมากขึ้น แต่ยังคงอารมณ์และความรู้สึกของภาพยนตร์ไว้ให้ได้ และการ trim บางจังหวะให้สั้นยาว โดยคำนึงถึงอารมณ์ของการแสดงเป็นหลัก

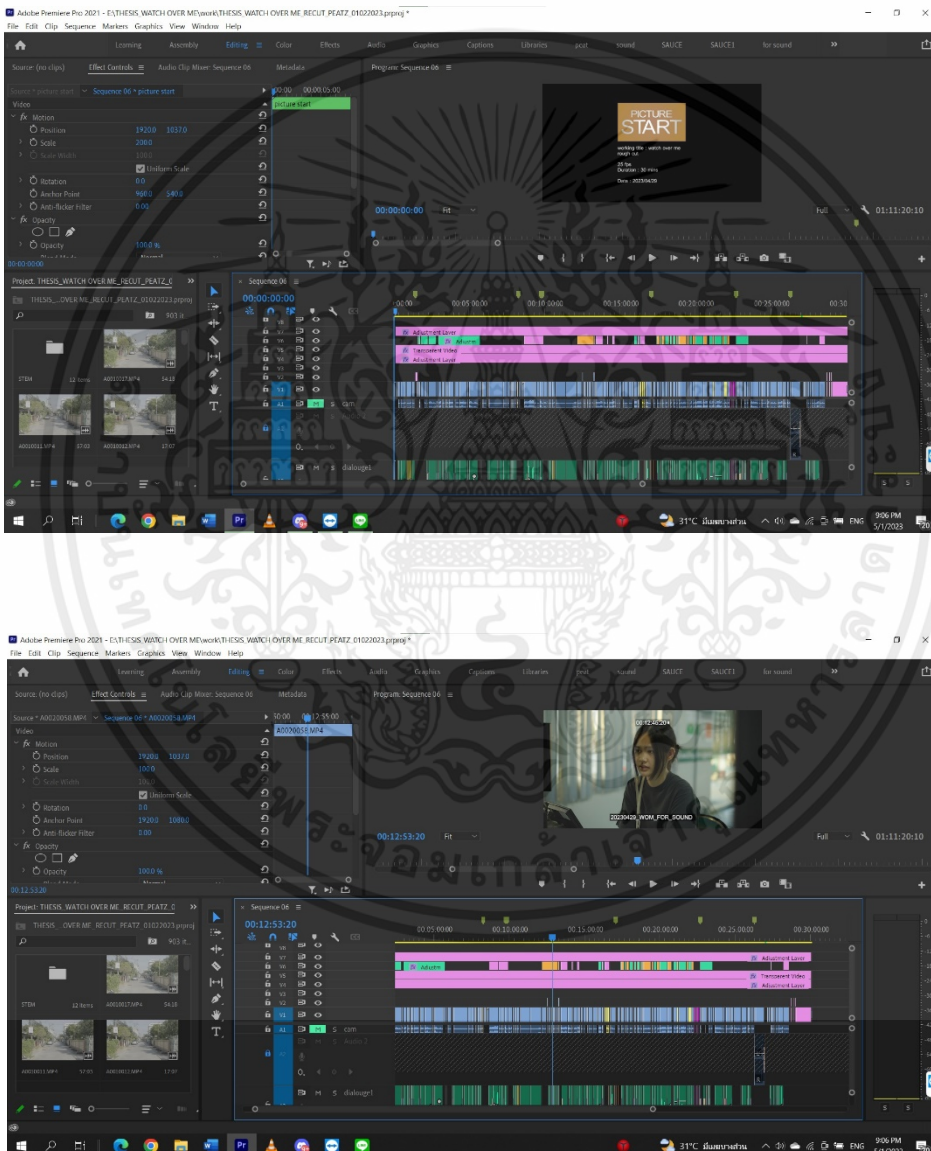

ภาพที่ 6.2 ภาพปุ่ตทงขณะ Double head กับผู้กำกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 ขั้นตอนการตัดต่อแบบสมบูรณ์

หลังจากที่ได้ Double Head กับผู้กำกับไปในขั้นตอนก่อนหน้า ข้าพเจ้าได้ทำการตัดภาพยนตร์ให้มีความกระชับ และลดทอนบางส่วนที่ไม่ส่งผลต่ออารมณ์โดยรวมของตัวละครออก อาจจะมีปัญหาในบางจุดเนื่องจากบางฉากต้องใช้เวลาในการตัดสินใจในการตัดออกค่อนข้างนาน หรือแม้แต่การตัดให้กระชับโดยไม่มีผลกระทบต่อเรื่อง เนื้อหายังคงเป็นเหมือนเดิม แต่ก็สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างลุล่วง โดยได้มีการลำดับภาพทั้งสิ้น 7 ราง ออกมางานลำดับภาพฉบับสมบูรณ์ที่ 30 นาที

ภาพที่ 6.3 ภาพกระบวนการตัดต่อแบบสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

การสร้างสรรคภาพยนตร์เรื่องนี้มีเรื่องราวมากมายเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นที่สิ่งๆข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นทั้งหมดของกระบวนการผลิต มิตรภาพของเพื่อนทีมงานที่มาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เรียนรู้ในการทำงานเป็นทีม และนักแสดงที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีที่ทำให้เรื่องนี้ออกมาดีตามที่คาดหมายไว้ หรือปัญหาที่ต้องพบเจอแก้ไขการทำงานครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ เรียนรู้อะไรหลายอย่างและทำให้ข้าพเจ้าได้เติบโตขึ้นอีกชั้น ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่สามารถออกแบบกระบวนการหลังการผลิตภาพยนตร์ได้อย่างสมบูรณ์ ถึงแม้จะมีข้อบกพร่องบ้าง ข้าพเจ้าจะจำไว้เป็นบทเรียน และ ข้าพเจ้าจะไม่ให้เกิดเหตุการณ์ซ้ำเดิมขึ้นอีก บทสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาการทำภาพยนตร์เรื่องนี้มีดังนี้

- 7.1 ปัญหาการเตรียมการถ่ายทำ
- 7.2 ปัญหาการถ่ายทำ
- 7.3 ปัญหาหลังการถ่ายทำ / การติดต่อในการแก้ปัญหา
- 7.4 สิ่งที่ต้องคำนึงถึง
- 7.5 ข้อเสนอแนะ

7.1 ปัญหาการเตรียมการถ่ายทำ

ในช่วงการเขียนบทก่อนข้างต้องเตรียมการเป็นอย่างมาก เพราะเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้ความคิดเป็นอย่างมากและต้องเข้าใจสิ่งที่ตัวเองต้องการจะสื่อสารสู่คนดูอย่างถูกต้องและครบถ้วน จึงมีการประชุมเพื่อนในทีมเพื่อเสนอแนวคิดและทฤษฎีที่ศึกษาค้นคว้ามาเพื่อขัดเกลาให้เกิดแนวคิดที่ดีที่สุดออกมาและสอดคล้องกับความต้องการของทุกคนในทีม เพื่อที่จะดำเนินการไปยังการผลิตในขั้นตอนต่อไปได้ซึ่งมีผลต่อกระบวนการตัดต่อด้วยเช่นกัน เพราะถ้าหากยังไม่สามารถเคาะบทหรือแนวคิดออกมาได้นั้น ภาพของข้าพเจ้าที่รับบทกระบวนการหลังการผลิตนั้นจะไม่สามารถคิดต่อได้ อาจก่อให้เกิดปัญหาภาพในหัวไม่ตรงกัน จึงต้องรอการเคาะบทให้เสร็จสิ้นก่อน ข้าพเจ้าจึงจะสามารถดำเนินช่วงต่อได้ซึ่งทำให้เกิดความล่าช้าขึ้นมาเล็กน้อย

เนื่องจากคนในทีมงานต่างมีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ จึงทำให้เวลาของแต่ละคน ไม่ค่อยตรงกัน ทำให้การนัดหมายมีความยากลำบากมากขึ้นและมีเวลาจำกัดในทุก ๆ รอบที่จะเตรียมการถ่ายทำ รวมถึงอุปกรณ์เสริมเพิ่มเติมจากที่ทางสถาบันมีให้ได้มีการเช่าอุปกรณ์เพิ่มเติม อุปกรณ์จากภายนอกเพื่อที่จะส่งเสริมตัวของผลงานให้ดีที่สุดดังที่คาดหวังไว้ จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้มีปัญหาเพิ่มขึ้นทั้งความบานปลายด้านงบประมาณและความล่าช้าของอุปกรณ์ที่ต้องรอคิวของการยืมอุปกรณ์ชุดนั้น จึงส่งผลต่อเรื่องการเงินในบางคิวถ่ายอยู่บ้าง

7.2 ปัญหาการถ่ายทำ

ในบางฉากของตัวภาพยนตร์ ไม่ค่อยมีปัญหา หลายๆอย่างผ่านไปด้วยดี แต่ในบางฉากนั้น เนื่องด้วยเป็นสถานที่สาธารณะ ไม่สามารถควบคุมปัจจัยบางอย่างได้ เช่นการจัดฉาก การจัดไฟสถานที่ถ่ายทำที่มีข้อจำกัดทางด้านเวลา พื้นที่ในการตั้งกล้องและการคุมสถานการณ์ของทีมงาน การถ่ายทำมีการเปลี่ยนแปลงสีในระหว่างถ่ายเพื่อให้มีมุมมากขึ้น อีกทั้งมีการย้ายกล้องไปยังจุดต่าง ๆ ทำให้ไม่เกิดความคล่องตัวในการทำงานมากนัก เกิดความวุ่นวายเล็กน้อยเพราะทุกการเคลื่อนไหวจะต้องทำให้เงียบ และไวที่สุด เพื่อไม่ให้รบกวนสถานที่มากหรือบุคคลที่กำลังใช้สมาธิ

7.3 ปัญหาหลังการถ่ายทำ / การติดต่อในการแก้ปัญหา

จากปัญหาของการถ่ายทำภาพยนตร์ ค่อนข้างส่งผลต่อการทำงานหลังการถ่ายทำอย่างมาก เนื่องจากกระบวนการถ่ายทำนั้นค่อนข้างมีเวลาจำกัด จึงอาจจะทำให้ได้ footage ไม่ครบถ้วนตามที่ต้องการบางส่วนตกลงขาดไป ไม่สามารถกลับไปถ่ายใหม่หรือแก้ไขได้ จึงต้องนำมาแก้ไขในช่วงตัดต่อโดยวิธีการแก้ไขที่ข้าพเจ้านั้นทำนั้นมีหลากหลายวิธีไม่ว่าจะเป็น การตัดเนื้อหาบางอย่างเพื่อให้เวลาของภาพยนตร์มีความกระชับมากขึ้น การสลับฉากภาพยนตร์ต่างๆเพื่อความต่อเนื่องของหนัง หรือการตัดบทยางส่วนของภาพยนตร์เนื่องจากปัญหาในช่วงถ่ายต่าง ๆ แต่สุดท้ายทุกปัญหานั้นก็ถูกแก้ไขไปได้ด้วยดี

7.4 สิ่งที่ต้องคำนึงถึง

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงที่สำคัญ คือ ควรคำนึงถึงกระบวนการหลังการถ่ายทำ เพราะหากการดำเนินการผิดพลาดตั้งแต่ต้น ภาระที่หนักต่อมาก็คือขั้นตอนการตัดต่อ เกรตสี ทำเสียง ถึงแม้ว่าจะเป็นขั้นตอนที่สามารถแก้ไขในข้อผิดพลาดบางประการได้ แต่ไม่ใช่ทั้งหมด บางสิ่งบางอย่างมีข้อจำกัด ซึ่งหากจะแก้ไขอาจจะใช้เวลามากขึ้นซึ่งทำให้การส่งงานล่าช้าเพราะฉะนั้นในขั้นตอนแรกในการเริ่มงานช่วงต้น ควรคิด วิเคราะห์ด้วงงานให้

แน่นอน และแม่นยำที่สุด เพื่อให้ทุก ๆ ขั้นตอนในการผลิตนั้นเป็นไปได้อย่างราบรื่น เพื่อให้มีเวลาในการแก้ไขตัวงาน และให้งานเสร็จสมบูรณ์อย่างที่สุด

7.5 ข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ทำภาพยนตร์ตัวนี้ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรหลายอย่างจากการทำงาน ตั้งแต่เริ่มประชุมคิดไอเดีย เริ่มเสนอแนวคิดในการวางแผนการลำดับภาพเริ่มถ่ายทำ เริ่มเจอกับปัญหา และถึงขั้นตอนการแก้ปัญหา ทำให้ข้าพเจ้านึกคิดได้ว่า ทุกสิ่งจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย หากขาดเพื่อนร่วมทีมที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งถ้าทำเองทั้งหมดงานที่ออกมาคงไม่เกิดขึ้นทั้งหมดล้วนใช้เวลา ทั้งเวลาการคิด เวลาการวิเคราะห์ ในการออกแบบ เสนอบท ถ่ายทำ และแก้ปัญหา ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก รวมถึงคำแนะนำของครูที่ปรึกษาและกรรมการทำให้เห็นแนวทางและมุมมองใหม่ๆ มากขึ้น

ข้าพเจ้าคิดว่าศิลปนิพนธ์นี้ เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของก้าวแรกในการทำงานในอนาคต ซึ่งการทำงานศิลปนิพนธ์นี้ทำให้ข้าพเจ้าเห็นในทุกมุมมองของทุกตำแหน่ง ความสำคัญ และการดำเนินงาน และข้าพเจ้าคิดว่ามันจะเป็นจุดที่ทำให้ข้าพเจ้าเลือกเส้นทางในการเดินไปชัดมากขึ้น แม้ว่าจะเจอปัญหาใด ๆ ก็ตาม ข้าพเจ้าเชื่อว่าหากข้าพเจ้ายังคงมีความขยันหมั่นเพียร ซื่อตรงต่อเวลาและตนเองนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าประสบการณ์ที่ได้ความเป็นตัวตนของข้าพเจ้า จะทำให้ข้าพเจ้าทำงานในอนาคตบรรลุเป้าหมายได้อย่างสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A film by Pantawat Kanjanaphinyo

Phatcharida Wisetsing

Apirak Chaipanha

Watch over me

Directed by Pantawat Kanjanaphinyo Produced by Somsiri Kongtong Screenplay by Pantawat Kanjanaphinyo Sippakorn Janpakdee
Director of Photography Thanatcha Kompaibonsin Art Director Jatupat Udhayanandhi Editor Somsiri Kongtong
Sound Designer Sirakorn Plahal Costume Designer Supakhan Rakkumrurugong Make-up & Hair Designer Yosita Songsril

กองทุนก้าวหน้า
PROGRESSIVE FUND
by Comma-school

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การลำดับภาพในภาพยนตร์สั้นแนว DRAMA เรื่อง WATCH OVER ME

EDITOR

สรณสิริ คงทอง 62020328

Pitch deck Presentation

EDITING CONCEPT

การเฝ้ามอง และ ทำความเข้าใจไปพร้อมกับตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำเสียงของการเล่าเรื่อง

องค์ 1

จะเป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมอง
ของคนนอก

องค์ 2

จะเป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมอง
ของมีว

ช่วงสุดท้าย

จะเป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมอง
ของคนนอก

ACT 1 - Scene 1-7

เล่าเรื่องผ่านมุมมองบุคคลที่ 3 ด้วยเทคนิค Continuity
แสดงความต่อเนื่อง เวลาและพื้นที่ ต่อเนื้อหาในเหตุการณ์ เป็นไปตามลำดับ หรือถ้าจะมีลำดับ
เหตุการณ์ไม่ต่อเนื่องก็จะมีเพียงเล็กน้อย เน้นใกล้เคียงกับเวลาและพื้นที่จริงในภาพยนตร์
ไม่เน้นการปรุงแต่ง ไม่ให้รู้สึกผิดปกติจากความเป็นจริง

องค์ 1 จะเน้นไปที่การเล่าเหตุการณ์ และ สถานการณ์ ที่ตัวละครเจอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ACT 1 - Scene 8

Flash Back

ภาพย้อนหลังในเรื่องราวหรือภาพยนตร์เป็นวิธีแสดงการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์หลักของเรื่อง เหตุการณ์ย้อนหลังสามารถเป็นประโยชน์ในการให้ข้อมูลพื้นฐานแก่ผู้อ่านหรือผู้ดูหรือให้ความกระจ่างเกี่ยวกับแรงจูงใจของตัวละคร เพื่อให้การรำลึกความหลังได้ผลต้องทำให้เรื่องราวไปข้างหน้าไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ให้ความรู้สึกสมจริงและน่าสนใจและเป็นกิจจําของผู้อ่านหรือผู้ชมได้อย่างชัดเจนว่าเป็นการรำลึกความหลัง

ซีนนี้จะ เป็น ซีนเปลี่ยนวิธีการเล่าเรื่องจากการเน้นบอกเล่าเหตุการณ์ เป็น เน้นบอกเล่าความรู้สึกของตัวละคร

ACT 2 - Scene 9-21

**องก์ 2 จะเน้นบอกเล่าความรู้สึกมากกว่าบอกเล่าเหตุการณ์
เล่าเรื่องผ่านมุมมองบุคคลที่ 1**

และจะมีการลำดับภาพแบบ Dynamic เพื่อเปลี่ยนจังหวะความสลับยาวของช็อตนั้นๆ
ซึ่งจะใช้ช็อตที่มีความยาวมากกว่าปกติ เพื่อเป็นการดึงอารมณ์ร่วมกับคนดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 27-28

เล่าเรื่องผ่านมุมมองบุคคลที่ 3 อีกครั้ง
เพื่อเปรียบเทียบความรู้สึกของคนดูที่มีต่อตัวละคร
หลังจากที่พวกเขาใกล้ชิดกับตัวละคร

องค์ 1 จะเน้นไปที่การเล่าเหตุการณ์ และ สถานการณ์ ที่ตัวละครเจอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Akharaphon Dantonglang, The Art of Editing – ทฤษฎีที่นักตัดต่อควรรู้ #1

“Pudovkin’s Five Editing Techniques”[ออนไลน์], 7 ก.ย. 2563. แหล่งที่มา [https://](https://www.beartheschool.com/share-1/2020/9/7/the-art-of-editing-1-pudovkins-fiveediting-techniques)

www.beartheschool.com/share-1/2020/9/7/the-art-of-editing-1-pudovkins-fiveediting-techniques

ผศ.ดร. แชน มังกรวงษ์. หลักการและแนวคิดของการตัดต่อภาพยนตร์. หน้า58-59. กรุงเทพฯ :

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2555.

การตัดต่อวีดิทัศน์หรือภาพยนตร์ แหล่งที่มา <https://krupiyadanai.wordpress.com/computer4>

ความเป็นมาของการตัดต่อ , 7 ก.ย. 2560. แหล่งที่มา http://blog.tigernoystudio.com/2017/09/blog-post_7.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล สรณศิริ คงทอง
 วัน เดือน ปีเกิด 3 พฤษภาคม 2544
 ที่อยู่ 59/357 อาคารพิบูลวัฒนา แขวงพญาไท เขตพญาไท ถนนพระราม6 กรุงเทพฯ 10400

ประวัติการศึกษา

2556 ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
 2562 ระดับชั้นปริญญาตรี ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย
 ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประสบการณ์การทำงาน

2565 ฝึกงานในตำแหน่ง Video Creator / Graphic Design ที่ บริษัท Chance Wang Co.

ผลงาน

2562 ภาพยนตร์สั้น เรื่อง "Last night on a bright day"
 2563 ภาพยนตร์สั้น เรื่อง "Only Reason"
 ภาพยนตร์สั้น เรื่อง "Eternity"
 (รางวัล Best Student Film, Top Indie Film Awards 2021)
 2564 ภาพยนตร์สั้น เรื่อง "Secondhand Memory"
 (รางวัลชนะเลิศ Chiangmai Film Festival Selection
 เข้าร่วมสุดท้ายสาขาช่างเผือก เทศกาลภาพยนตร์สั้นครั้งที่25
 เข้าร่วมสุดท้ายภาพยนตร์สั้น ระดับนักเรียน-นักศึกษา ชมรมวิจารณ์บันเทิง ครั้งที่ 30)
 2566 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง "Watch over me"